

276/2-5
స త్యా ను భూ తి

ద్వి తీ య భా గ మ

పా టూ రు శ్రీ ని వా సు లు

27/2-82

శ్రీ ను భూ తి

తీ య బా గ మ

624
473
Roa

రు శ్రీ ని వా సు లు

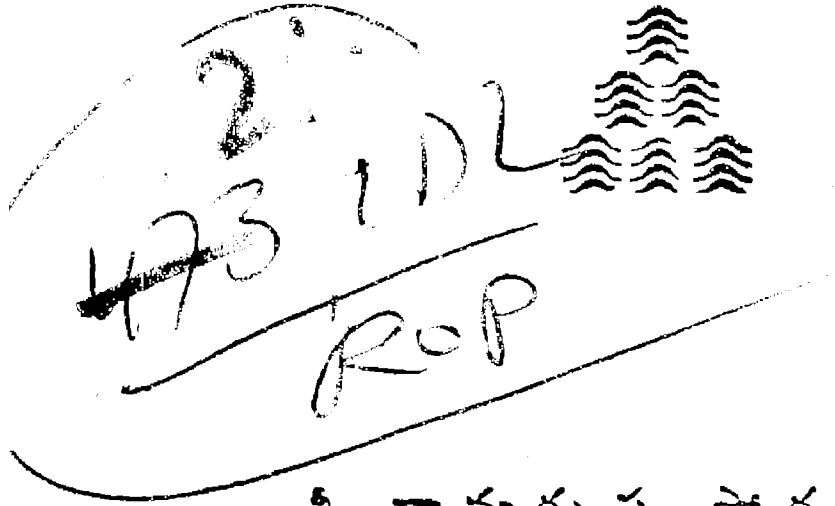
4

పర్వస్వా
బాలాజీ
నెల్లూరు

స త్యా ను భూ తి

ద్వితీయ భాగము

cc 6198

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర్తవి

బాలాజీ సగర్

నెల్లూరు - 2

RRS. 6-400

అను

అను

అను

సంగ్రహ

అను

అను

1.

2.

3.

4.

5.

అను

అను

అను

అను

అను

అను

అను

అను

అను

2. కల

వివరిం

విజ్ఞప్తి

సత్కానుభూతి, అను నీ సంపుటము సర్వవేదాంత సిద్ధాంత సంగ్రహరూపమైనది.

ఇందు

1. నియామకదర్శనము [నియామకుఁడు]
2. తత్త్వదర్శనము
3. అనుష్ఠానదర్శనము
4. అనుతిభూదర్శనము [సహజనిషాప్రబుద్ధగీతలు]
5. పరమారదర్శనము

అను ఐదు దర్శనములను, అంతర్దృష్టి లేక సత్యపథము అను అనుబంధ గ్రంథమును చేర్చబడియున్నవి, ఈ సంపుటము లోని మొదటి దర్శనములో పరమేశ్వరుఁడొక డున్నాఁడనియును, ఆయనయేజగన్నియంత యనియును, జీవకర్మానుగుణ్యముగా ఆయనయే జీవులకు దేహేంద్రియమనఃప్రాణములను సుఖదుఃఖదులను కల్పించుచున్నాఁడనియును, నిరూపించబడినది.

రెండవదియగు తత్త్వదర్శనమందు 1. ధర్మతత్త్వము 2. కర్మతత్త్వము 3. ఈశతత్త్వము 4. అత్మతత్త్వము చక్కగా వివరింపబడినవి.

మూడవద అనుష్ఠానదర్శనము. దీనియందు గల పదునెనిమిది ప్రకరణములలో మోక్షకామికివలసిన అనుష్ఠానమంతయు వివరముగా పేర్కొనబడినది.

నాల్గవదియగు అనుభూతిదర్శనము నందు జ్ఞానసాధనక్రమమంతయు చక్కగా వివరించబడిజ్ఞాని యొక్క యనుభవము వివరించబడినది. చెప్పవలసినదంతయు చెప్పిన పిమ్మట జ్ఞానావనిద్రించిన మాయావిమోహితుడగువానికి తత్త్వముయొక్క వాచ్యమునువరమార్థదర్శనమునందు పేర్కొనబడినది. ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాసక్తులతో చదివి అన్వయించుకొన్నవానికి, వేదాంతసంబంధములగు నెట్టిసంశయమును ఉండనేరవు

గ్రంథమంతయు ఒకటిగా ప్రకటించుటవలన పాఠకులకు భారముగ తోచునను తలంపుతో రెండు భాగములుగాజేర్చి—
మొదటిరెండు దర్శనములను ఒక భాగముగాను కడపటి మూడు దర్శనములను రెండవ భాగముగాను విభజించి పాఠకులకు అందించుచున్నాము,

ఇట్లు

ప్రకాశకులు

16 - 8 - 1979

నెనిమిది
ఎవరము

నక్రమ
భవము

శ్లోనా
రన్త
రమునా
ంధము

కులకు

—
మూడు
కులకు

ఆ చా ర్య ధ్యా న మ్

శ్లో॥ సృష్ట్యా పద్మభవం తస్మై వేదాన్ యో ప్రహిణోతి తం |
నారాయణం శరణమహం ప్రపద్యే పురుషోత్తమమ్.

పద్మాసనం పద్మయోనిం వాణీశంచ చతుర్ముఖం
పితరంచ వసిష్ఠస్య నామి నారాయణాత్మజమ్.

వసిష్ఠం శిష్టచరితం బ్రహ్మవిద్యా ప్రవర్తకమ్
వాసిష్ఠకృతికర్తారం నామి తం బ్రహ్మవంశజమ్.

పుత్రపౌత్రౌ వసిష్ఠస్య ద్వా తౌ శక్తిపరాశరా
తేజస్వినౌ మహాప్రాజ్ఞౌ నామి తాపసపుంగవౌ.

విష్ణోరంశేన సంభూతం వేదశాస్త్రవిభాగినం
బ్రహ్మసూత్రకృతాచార్యం పారాశర్యం నమామ్యహమ్.

మమతాహంకృతేర్దుక్తం నిత్యజ్ఞాన సమాధినం
వ్యాసపుత్రం మహామహానిం నామి తం శుకయోగినమ్.

శుకయాగీంద్రసచ్చిష్యం శ్రుతితాత్పర్యవేదినం
గౌడపాదమహాంవందే కారికాగ్రంథకారకమ్.

శిష్యంచ గౌడపాదస్య శంకరార్యస్య దేశికం
యోగనిష్ఠాగరిష్ఠంతం గోవిందార్యయతిం భజే.

శ్రుతిపారగమాచార్యం సూత్రతాత్పర్యవేదినం
భాష్యకార మహాంవందే శంకరార్యం జగద్గురుమ్.

పద్మపాదం గిరిం హస్తామలకంచ సురేశ్వరం,
తోటకంసద్గురూ నన్యాన్ హృదయే సంస్మరామ్యహమ్.

ఇత్యాచార్యపదాంభోజ ధ్యాన మజ్ఞానమోచకం
కృతవాన్ శ్రీనివాసోఽసౌ దశశ్లోకైశ్చ సన్నితమ్.

ఇత్యాచార్య ధ్యానమ్

శ్రీరామకృష్ణస్య సోదరేణ శ్రీనివాసేన

విరచితమ్

..

..

ఐష్టదేవతా ధ్యానమ్

శ్లో॥ దేహాత్ పూర్వం పరంతద్వత్ జీవోఽస్త్రితైసనాతనః
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓరఘువంశశ్రేష్ఠా! శరీరోత్పత్తికి ముందును వెనుకను సనాతనుఁ
డగు జీవుఁడొకఁడు కలఁడనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృద
యమున స్ఫురింపఁ జేయుము.

కామకర్మావృత్తో జీవో నయేత్ దేహాంతరస్త్రితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది

ఓ కాసల్యాతనయా! కామకర్మములచే నావరింపఁబడిన జీవుఁడు
దేహాంతరమును బొందుననెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయ
మున స్ఫురింపఁ జేయుము.

జీవస్య సుఖదుఃఖానాం తృప్తేవేతిహి కారణం

సత్యసానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓసీతాప ! జీవునియొక్క సుఖదుఃఖములకు ఆశయే కారణమనెడి
సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయమున స్ఫురింపఁ జేయుము.

తృష్ణాది బంధనిర్మూల్యో నిర్లిప్త స్సభవేదితి

సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది,

ఓ లక్ష్మణానుజా! తృష్ణాది బంధములనుండి విముక్తిం బొందిన
వాఁడే నిర్లిప్తుఁడగుచున్నాఁడనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును
నా హృదయమున స్ఫురింపఁ జేయుము.

నిర్లిప్తస్య భవేత్ తృప్తిః నిత్యతృప్తో సుఖీర్హితీ
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ దశరథనందనా! నిర్లిప్తఁడగువానికి తృప్తి గలుగుననియును
నిత్యతృప్తఁడే సుఖియగుననియును వాస్తవికానుభవమును నా హృదయ
మున స్ఫురింపఁజేయుము.

అస్తి సర్వేశ్వరో హ్యేకో జనానాం హృదయోష్వితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓరామభద్రా! అందఱి హృదయములయందును, సర్వేశ్వరుఁ
డొకఁడు గలఁడనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయమున
స్ఫురింపఁ జేయుము.

హృదిస్థానే తో దేవో ప్రచోదయతి మామితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ ఆర్తత్రాణ పరాయణా! నా హృదయమందున్న దేవుఁడే నన్ను
సుఖదుఃఖములయందు ప్రేరించుచున్నాఁడనెడి సత్యముయొక్క అనుభవ
మును నా హృదయమున స్ఫురింపఁ జేయుము.

మాయయావృత జీవస్య తారకో భగవానితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓరావణాంతకా మాయచే నావరింపఁబడియున్న జీవు నుద్ధరింతు
వాఁడు భగవంతుఁడే యను సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయ
మున స్ఫురింపఁజేయుము.

జ్ఞానాదేవతృకై వల్య మితి శ్రుత్యైదితక్రమే
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ పట్టాభిరామా! జ్ఞానముచేతనే మోక్షమని శ్రుతిప్రతిపాదించెడి
కమమున సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయమున స్ఫురింపఁ
యుము.

ద్రష్టృశ్చన్య ద్భవేత్ దృశ్యం దృశ్యత్వాత్ ఘటనత్వితే
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ రవివంశ తేజా! ఘటద్రష్ట ఘటముకంటే భిన్నమైనట్లు దృశ్యము
ద్రష్టకంటెను వేరునెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయమున
స్ఫురింపఁజేయుము.

జాగ్రదాది స్వనుస్యూతో జ్ఞాతైవాఽఽత్మాభవేదితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ రాఘవా! జాగ్రదా ద్యవస్థల మూడింటియందును సమానముగ
వ్యాపించియున్న జ్ఞాతయే ఆత్మయనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును
నా హృదయమున స్ఫురింపఁజేయుము.

ఇచ్ఛా జ్ఞానం సుఖం దుఃఖం నేతి ధర్మాశ్చిదాత్మనః
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ దనుజమర్దనా! ఇచ్ఛా, జ్ఞానము, సుఖము, దుఃఖము అనునివి
ఆత్మ ధర్మములు కావనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయ
మున స్ఫురింపఁజేయుము.

నాహంకర్తా నై నభోక్తా సుఖదుఃఖే నమేల్పితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ దయామయా! నేనుకర్తనుగాను నేనుభోక్తనుగాను సుఖ
దుఃఖములు నాకు లేవు అనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృద
యమున స్ఫురింపజేయుము.

నాహందేహో నచస్రాణో నై వాహంకృతి ధీరితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ దాశరథీ! నేను దేహమునుకాను, ప్రాణములుకాను, అహం
కాగముకాను, బు కాను అనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును
నా హృదయమున స్ఫురింపజేయుము.

జన్మమృత్యు జరారోగాః నమే దేహస్యసన్న్వితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ కోదండపాణీ! జననమరణములు జరారోగములు దేహమునకు
కలవు గాని నాకు లేవనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయ
మున స్ఫురింపజేయుము.

తత్త్వమస్యాదిభి ర్వాక్యై రద్వైతం బుద్ధ్యశేత్సితి
సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ కాకుత్స్థకులతీలకా! తత్త్వమస్యాది వాక్యములవలన
అద్వైతమే తెలియబడుచు.. దనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును
నా హృదయమున స్ఫురింపజేయుము.

జీవేశ్వర జగదేభదా స్వవిద్యాకల్పిత

సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది,

ఓ నీలవర్ణా! జీవేశ్వర జగత్తు అనెడి ఛేదము అవిద్యాకల్పితమనెడి
సత్యముయొక్క అనుభవమును నా హృదయమున స్ఫురింపజేయుము.

బ్రహ్మైవాహం నచాన్యోస్మి జన్మమృత్యూ నమేత్వీతి

సత్యస్యానుభవం రామ! స్ఫురణం కురు మే హృది.

ఓ రామచంద్రా! నేను బ్రహ్మమును కాని అన్యమునుకాను
జనన మరణములు నాకులేవు. అనెడి సత్యముయొక్క అనుభవమును
నా హృదయమున స్ఫురింపజేయుము.

శ్రీనివాసకృతం స్తోత్రం రామానుగ్రహసాధనం

యఃపఠేత్సతతం భక్త్యా తత్త్వజ్ఞస్స భవేన్నరః.

శ్రీరామకష్ట సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడిన
ఈ స్తోత్రము ద రథరాముని యనుగ్రహమును సంపాదించుకొనుటకు ఒక
ఉపకరణమువంటిది. దీనిని భక్తితో పఠించువాడు (నిశ్చయముగా)
తత్త్వజ్ఞుడగుచున్నాడు.

ఇష్టదేవతా ధ్యానమ్

స మా స్త ము

ఓం తత్సత్.

1. €

2.

3. :

స త్యా ను భూ తి

విషయసూచిక :

1. అనుష్ఠాన దర్శనము
2. అనుభూతి దర్శనము
సహజనిష్ఠా ప్రబుద్ధగీతలు
3. పరమార్థ దర్శనము

ఓం తత్సత్

టించిన
నాకు నీ
కృష్ణయ
సూర్య
ప్రిన్సువే

స్వగృహ
పెద్దల
సంఘము

మును
అధ్య
ఉదా

తాన

ప రి చ య ము

అనుష్ఠానదర్శనమను ఈ గ్రంథమును ముద్రింపించి ప్రకటించిన చి॥ పాటూరు నాగభూషణం (M. A., D. H. M.) నాకు సోదరుడును గురువును అయిన కీ॥ శే॥ పాటూరు రామకృష్ణయ్యగారి కుమారుడు. హైదరాబాదులో డాక్టరు జయసూర్య గవర్నమెంటు హోమియోపతిక్ మెడికల్ కాలేజీలో ప్రిన్సిపాలుగా పనిచేయుచున్నారు.

హైదరాబాదులో ఆశోకనగరులోని 'క్షీరోదజ్జ' ఈయన స్వగృహము. ఆస్తికుడు. పారమార్థిక చింతన గలవాడు. పెద్దలయందు గురుభావము గలవాడు. అమానిత్వాది గుణ సంపన్నుడు.

తండ్రిగారి స్వవిరచితమైన వేదాంతపంచదశిసారసంగ్రహమును, ముద్రింపించి ప్రకటించి వెలుగులోనికి తెచ్చి తనకుగల ఆధ్యాత్మిక చింతనాసక్తికిని, పితృభక్తికిని నిదర్శనముగా నిలిచిన ఉదాత్తగుణభోభితుడు.

ఈ చిరంజీవికి పరమేశ్వరుండ చిరకాలములోనే సత్సంతానమొసంగి ఆయురారోగ్యైశ్వర్యముల ప్రసాదించునుగాక!

శ్రీయోభిలాషి,

గ్రంథకర్త.

25-9-1976.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.

అనుష్టాన దర్శనము

విషయ సూచిక

హృదయ నివేదనము	1— 7
ఉపోద్ఘాతము	8—10
1. విజ్ఞాన నిష్ఠాప్రకరణము	11—13
2. వివేక నిష్ఠాప్రకరణము	14—16
3. ఆకర్షణ నిష్ఠాప్రకరణము	17—18
4. శాప నిష్ఠాప్రకరణము	19—20
5. శాంతి నిష్ఠాప్రకరణము	21—24
6. తృప్తి నిష్ఠాప్రకరణము	25—27
7. విషయవై తృప్త్య నిష్ఠాప్రకరణము	28—30
8. కర్మ నిష్ఠాప్రకరణము	31—34
9. సాధు నిష్ఠాప్రకరణము	35—39
10. సన్నిష్ఠాప్రకరణము	40—42
11. మనో నిష్ఠాప్రకరణము	43—46
12. దైవ నిష్ఠాప్రకరణము	47—57
13. పగమార్థ నిష్ఠాప్రకరణము	58—61
14. తత్త్వ నిష్ఠాప్రకరణము	62—68
15. జ్ఞాన నిష్ఠాప్రకరణము	69—76
16. ఆత్మ నిష్ఠాప్రకరణము	77—79
17. సహజ నిష్ఠాప్రకరణము	80—81
18. అనుభూతి నిష్ఠాప్రకరణము	82 — 85

ఓం.

అనుష్టాన దర్శనము హృదయ నివేదనము

సదమలగుణగణ్య
జానకీరమణ
హృదయపీఠమువీడి
కదలకు మోయి.

1

అజ్ఞానతమమున
న్నావరించినది
ప్రజ్ఞానఘనుడ! నే
పతితుండనైతి.

2

చెడిపోపనున్నది
చెనటినామనము
పెడదారిబట్టింది
విడిచి నీపదము.

3

కననై న, విననై న
మనసులో నిన్ను
అనుకొననై నను
మనసురాదోయి.

4

అనుష్ఠాన దర్శనము

మోహాంధకారంబు

ముసిరెనామదిని

ఓ హృదయేశ్వరా!

యెందుంటివోయి.

5

విసికివేసారితి

విషయవాంఛలను

అసిధారవ్రతమయ్యె

నవని నాబ్రతుకు

6

కనికరించుము స్వామి

కరుణాసముద్ర!

మనసులో మనసువై

మసలుము చేవ!

7

ఎదవీడి నీవెందు

యేగకుమయ్య

మదిజేరనున్నవి

మదమత్సరములు.

8

అలముకొన్నవి మది

మలినవాసనలు

తొలగించు మార్గంబు

దోషదునేడు.

9

హృదయ నివేదనము

నలినశత్రుఁడ! రమ్ము
నాదుచిత్తమున

పెరిగింపుమోయి నీ

వెలుగులో వెలుగు.

10

హృదయ పీఠమునందు

యున్నచో నీవు

ఎదకెల్ల వెలుగయి

ముదముగూర్చెదవు.

11

నీదగు తేజంబు

నిండినచోట

ఓ దయామయ! లేవు

మోదభేదములు.

12

దేవ! నామది నీ వ

ధిష్ఠించువలకు

భావింపనేరదు

భావము నిన్ను.

13

దూరంబు సేయకు

నే రమెంచినను

కారుణ్యమయదృష్టి

గావునూ తండ్రి!

14

అనుష్ఠాన దర్శనము

నీవులేని మనంబు

నిగమగోచరుడ!

తావిలేని సుమంబు

కోవలొజేరు.

15

నీవున్నచోమది

నీదువిస్ఫూర్తి

భావంబులోపల

భాసించుచుండు.

16

భావింపనేరదు

పరము నామనము

భావవిదూర! భా

వమున నీవుండ.

17

మనసు నీచేతిలో

మసలినగాని

కనిపింప దీభవ

మునకు నంతంబు.

18

సర్వజ్ఞుడవు నీవు

సర్వేశ్వరుడవు

సర్వసముండవు

సర్వాంతకుడవు.

19

సర్వజగత్సృష్టి

సంహారములను

సర్వకారణ! నీవు

నిర్వహించెదవు.

20

నీదు శాసనమున

నిఖిలలోకములు

పాదుదప్పించరింప

బడవు యెన్నఁడును.

21

ఇంద్రాదులకును బ్ర

హ్మదులకైన

నీదు శాసనమును

కాదనరాదు.

22

ధీమనః ప్రాణముల్

దేహేంద్రియములు

నీ మహాశాసన

నియతిచరించు,

23

సర్వభూతంబుల

స్వాంతంబులందు

సర్వేశ! నీవుండి

శాసించుమోయి.

24

అనుష్ఠాన దర్శనము

సారవిహీన సం

సారముదాట

నీరజాతాడు! నీ

నియతికావలయు,

25

శాసింపుమోయియో

శాసనకర్త!

భాసింప నామనః

పంకేరుహంబు.

26

నిన్నుఁజింతింపంగ

నీరూపుఁగనగ

సన్నతశీల! నన్

శాసింపుమోయి.

27

నాది నేననెడియ

నాదియకాత్రమల

భేదించి నామనః

భేదమ్ముబాపు,

28

నిరతంబు నామది

నిలిచియో దేవ!

పరతత్త్వ సాధనా

పరుజేయునన్ను.

29

నేనె నీవయి నీవె

నేనయి వెలుగ

జ్ఞాన ప్రబోధ మొ

సంగుమో దేవ!

30

శ్రీనివాసువి మనో

సీమవసించి

భానువంశజ! మనో

వాంఛితమిమ్ము.

31

ఇదె శ్రీనివాసుని

యాప్సితార్థంబు

హృదయ నియంత! నీ

కిదె నివేదనము.

32

హృదయ నివేదనము సమాప్తము.

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపఁబడినది.

శ్రీరామాయ నమః.

అనుష్టాన దర్శనము

ఉపోద్ఘాతము

శ్రీరామచంద్రు నా
శ్రీతజనరక్షు
కారుణ్యనిధిని శ్రీ
కరుమదిదలఁచి.

1

సర్వజ్ఞ శంకరు
సంస్మరించిమది
నిర్విఘ్నముగ కృతి
నెరవేఱుకొఱుకు.

2

శ్రీరామకృష్ణుని
చిదువదేశకుని
సూరిజనస్తుత్యు
సోదరుఁ దలఁచి.

3

వైదికాచార సం
పన్నులకథల
వేదాంతవిదులకు
వినతులొనర్చి.

4

త త్వదర్శనమందు

తత్త్వార్థికొటకు

త త్వమెల్లను జెప్పి

తత్జ్ఞులు మెచ్చు.

౬

అస్తికత్వంబు స

దాచారవరత

శాస్త్ర విశ్వాసంబు

సద్ధర్మనిరతి.

౭

అచార్య గురుదేవ

తాతిధిపూజ

లాచరించుటగల

యట్టి యాద్యునకు.

౭

సాధనకొటకను

ష్ఠాన దర్శనము

సాధనానుష్ఠాన

బోధరూపకము.

౮

విరచింతు నేడు వి

వేకులకిదియ

పరవస్తు సిద్ధికి

తాటయానరయ.

అనుష్ఠాన దర్శనము

మునుముందు తత్త్వ ద

ర్శనమందు బుద్ధి

కొనిపి తత్త్వంబును

మనసులో నిలిపి.

10

కొనియష్ఠాన ద

ర్శనము నూతగను

మనసును తత్త్వసా

ధనలతో నింపి.

11

విసువకనుష్ఠింప

వివిధ సాధనల

వసదృశమైన బ్ర

హ్మను భూతియగు.

12

సాధకుడీ రహ

స్యం బెంచి; మదిని

బోధసాధనలచే

బూరింపవలయు.

13

తత్త్వజిజ్ఞాసువుల్

దర్శనద్వయిని

తత్త్వానుభూతికై

తలదాల్చు గాక.

14

అనుష్టాన దర్శనము

I విజ్ఞాన విష్ణాప్రకరణము

ఇంద్రియేచ్ఛలనున్న
 నెవ్వనికైన
 ధీంద్రియంబులు పరా
 ధీనములగును.

1

ధీమనంబులు పరా
 ధీనములైన
 నేమనుజుండైన
 నిడుమలబొందు.

2

ధీమావసముల కిం
 ద్రియములకెన్న
 నేమాత్రమును స్వేచ్ఛ
 నివ్వంగరాదు.

3

కామరోషాదులు
 గల మానవునకు
 ధీమానసములు స్వా
 ధీనముల్ గావు.

4

• ను షా న ద ర్శ వ ము

మనసు స్వస్థతఁదప్పు
మమతఁజిక్కు
మనుజుఁ డింద్రియముల
మరలింపకున్న.

5

మమత లెచ్చటనుండు
మనముందునచట
మమతలడంగిన
మనసుస్వ మగు.

6

మనమింద్రియేచ్ఛల
జనకుండెనేని
మనసు స్వస్థతనుండు
మమతలడంగు

7

తలఁపులు మదినుండి
దొలగింపఁబడిన
దొలఁగును నింద్రియే
చ్ఛలు దమరయంత.

8

మనసు స్వస్థతనున్న
మనుజుఁడొక్కండె

తనకలరూపును

గననర్హుఁడగును.

9

స్వస్థచిత్తంబొందె

సౌఖ్యదాయకము

స్వస్థుడుగా దేని

సౌఖ్యంబు లేదు.

10

చిత్తంపు స్వాస్థ్యంబు

చెడకుండబుధుడు

చిత్తసంరక్షణ

నేయంగివలయు.

11

జ్ఞాననిష్ఠనుదీవి

శ్రీనివాసుండు

మౌనవులందఱి

మంచికై పలికె.

12

విజ్ఞాన నిష్కా ప్రకరణము సమాప్తము.

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపఁబడినది.

గ్రామాయ నమః.

అనుష్ఠాన దర్శనము

2. నివేక నిష్ఠాప్రకరణము

తన్ను గెల్పుకొనుట
కన్న సేన్నంగ
మిన్నయా కార్యంబు
మేదినిలేదు.

1

పంచేంద్రియముల
వంచింపబడక
సంచరించుట యొండె
సరియైనదారి.

2

అతోద్ధరణ మా
మఃఘు జ్ఞాన
మాత్మవేత్తలలోన
నదిప్రకాశించు.

3

కర్మలబు వి
ర్మలమ్మగును
ధర్మబద్ధంబై న
తనకు లోబడును.

4

సర్వభూతములను

సమదృష్టిజూడ

సర్వేశ్వరుడు మెచ్చు

సమకూర్పు శుభము.

5

ఈశ్వరుండిలేని

దెద్దియులేదు

కాశ్వతానంద ప్ర

సాదకుడతడు,

6

ఉల్లమందున భక్తి

యును నార్జవంబు

యుల్లిసిల్లన నీకు

దుండు నచ్చోడు.

7

అర్జవభక్తుల

యందే యొకటి; వి

వర్జితమైన నీ

శ్వరుడుగన్పడడు.

8

సాకల్యముగ దృష్టి

సారించివెదుక

నేకాంత భక్తున

కీగుండుదొలుకు.

9

అనుష్టాన దర్శనము

దేవతాగృహ; మను

దినము సేయంగ

భావ మీశ్వరునకు

పరతంత్రమగును.

10

పురుష ప్రయత్నంబు

పరమేశు కృపయు

పరిపూర్ణమైన నే

బంధముదొలగును.

11

ఇది వివేకము; నిష్ఠ

హృదయ భద్రతకు

సుధయని శ్రీనివా

సుండు తెప్పెదీని.

12

వివేక నిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము.

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది.

అనుష్టాన దర్శనము

3. అకర్తవ్యవిష్టా ప్రకరణము

సర్వభూతములకు

శాసకుండొక్కఁడు

సర్వాంతరుండయి

బగతిలోగలఁడు.

1

శాసన బద్ధమీ

సర్వ; మీశుండు

శాసించి నట్టుల

భాసించుచుండు.

2

నరులు సేయంగనె

వ్వరు? నీశునాజ్ఞ

జరుగుచు నుండువి

శ్వమున సర్వంబు.

3

వినుము; కుఠారపా

ణి నిబోలునీశు

డనయమ్మును కుఠార

మునుబోలునరుండు.

4

అనుష్టాన దర్శనము

పురుష పుంగవునకు

పరశువు మాడ్కి

నరుడు సాధనమగు

పరమేశ్వరునకు.

5

పరశుపుంబట్టిన

పురుషునియట్లు

పరమేశ్వరుడె కర్త

నరుడుగాడెన్న.

6

కర్త నేననుకొన్న

గలుగు క్షేళంబు

కర్త యీశ్వరుడని

కనుగొన్న తొలగు.

7

మానసిక క్షేళ

మాలిన్యమతుల

కీనిష్ఠ తగుననె

శ్రీనివాసుండు.

8

అకర్తృత్వ నిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీరామకృష్ణ సోదరుడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది.

ఓం.

శ్రీరామాయ నమః.

అ నుష్టా న దర్శన ము

4. భావనిష్ఠా ప్రకరణము

మనమున సంకల్ప

మును వికల్పంబు

తనయంత దోచును

తనయంత నడగు.

1

జలబుద్బుదములట్లు

జనియించి యడగు

తలపు లీశప్రేరి

తము ల స్థిరములు.

2

తలపుల తనవిగా

తలపోసెవేని

కలుగు క్లేశములుని

ర్మలునకునైన.

3

భావాస్థిరత్వంబు

భావించి నరుడు

భావములకు పర

వశుడు గారాడు.

4

జనియింప; నశియింప

సంకల వితతి

మనుజుఁడు త దిగా

దనిద్రోయనగును.

5

తలపుల కెల్ల ను

దాసీన బుద్ధి

తొలఁగి చరించుచే

దొడ్డతనంబు.

6

తలపు లుత్పన్న మౌ

స్థలమున దృష్టి

నిలిపిన; తలపుల

కలియదు మనసు.

7

తలపులం జిక్కక

మెలఁగెడి నరుఁడు

కలతఁ జెందఁడు క్లేశ

ములబొందఁ డెపుడు.

8

భావా స్థిరత్వంబు

భావించు కొఱకు

భావనిష్ఠను శ్రీని

వాసుండు బలికె.

9

భావనిష్ఠా ప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీ రామ ప్రణామ సోదరుఁడగు శ్రీనివాసునిచే
రచియింపబడినది.

శ్రీరామాయ నమః

అనుష్టాన దర్శనము

౧. శాంతి నిష్ఠాప్రకరణము

ఎయ్యది కానున్న

దయ్యదెట్టులను

నయ్యయి వేశల

నయితీరు నిజము.

1

వినుపు రాకృత కర్మ

మున గల్గు ఫలము

లను నెట్టు దప్పించు

కొనలేడు నరుడు

2

తొలిమేని కర్మల

ఫలము లిమేన

గలుగుచు నుండును

క్రమము దప్పకను.

3

వలయు నన్నను రావు

వలదన్నబోవు

ఇలలోన సుఖదుఃఖ

ములు యేరికై న.

4

అ ను ప్పా న ద ర్శ న ము

సమయమైనను చెట్లు
సుమఫల శోభి
తములై న యటుతమం
తనె వచ్చు నవియ.

5

గడువంగరా నట్టి
కర్మఫలంబు
గుడువక తప్పదు
కో విడుకై న.

6

తనచేతగానట్టి
పనికినై నరుడు
మనమున గుందిన
మంచి లేదందు.

7

వగపున శోషించు
వపువును మనము
వగపులేమి మనంబు
వపువు శోభించు.

8

ఈ శునా దేశంబు
నెవడు తప్పింప
ఈ శునాజ్ఞను ధిక్క
రించువాడెవడు.

9

వ్యవహర్తనని నరు
 వ్యవహారమున్న
 వ్యవహార కర్త యీ
 శ్వరుఁడు నిక్కంబు. 10

కానున్న దెట్టులు
 కాకమానదను
 జ్ఞానమున్న నరుండు
 జంక దెన్నఁడును. 11

యేది యెట్టులనైన
 నేమికానున్న
 మోద భేదములలో
 మునుగఁడు బుధుఁడు. 12

శాంతి మఁతుండగు
 సమదర్శనుండు
 స్వాంతమాతనిదిప్ర
 శాంతమైయుండు. 13

పరమ రహస్య మీ
 ప్రాజ్ఞుల పల్కు
 పురుషుండు యెదలోన
 బొడిపి గుప్తముగ. 14

అనుష్ఠాన దర్శనము

కలిమిలేములలోన

కష్ట సుఖముల

కలతనొందకనున్న

దొంగు క్లేశములు.

15

చిత్త వైకల్యము

చేగుందు నరుని

చిత్తశాంతికిఁజెప్పె

శ్రీనివాసు డిటు.

16

శాంతినిష్ఠా ప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుఁడగు శ్రీనివాసునిచే
రచియింపఁబడినది.

శీః.

శ్రీరామాయ నమః

అనుష్టాన దర్శనము

8. తృప్తి నిష్ఠాప్రకరణము

అశాపరుని దుఃఖ

మావరించెడిని

అశావిముక్తుని

కబ్బు సౌఖ్యంబు.

1

కోరికలకు కడు

దూరమైయున్న

నేరదాతనిచెంత

జేర దుఃఖంబు.

2

వినుపురుషారంభ

ముననె కోరికలు

తన కనుకూలమౌ

నమకొనదగదు.

3

తేరకయుండంగ

జేరు విత్తములు

తేరగాబొలియు; వి

ధియధినములవి.

4

నలినగర్భనకై న

నలినాడుకై న

తలవ్రాత దప్పింపఁ

గలవాఁడులేడు.

6

జరుగనున్నదియెట్లు

జరిగియేతీరు

పరితపించెడివాని

ప్రజ్ఞనాశమగు.

6

దైవమేగతినిచ్చు

దానబోదునని

భావమందున నెంచు

వాఁడె ప్రాజ్ఞుండు.

7

దొరకున్న పొందుచు

దొరకొనకున్న

దురపిల్లకుండ; ని

ర్భరుఁడౌటయొప్పు.

8

ఉన్నను లేకున్న

నున్నపోలికను

యున్న మానవునకు

వొదవు సంతృప్తి.

9

అనుపమమగు సుఖం

బును గూర్చునట్టి

ఘననిష్ఠ శ్రీనివా

సుని వాక్కుయిద్ది.

10

తృప్తి నిష్ఠా ప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే
రచియింపబడినది.

అనుష్టాన దర్శనము

1. విషయవైతృష్య విష్ణాప్రకరణము

అర్థముల్ దుఃఖదో

షాకరంబులవి

వ్యర్థముల్ నరునకు

వ్యసన హేతువులు.

1

ఏమిటి వై నాశ

లేమి జేసిబుధుఁ

డేమిటదుఃఖంబు

నెఱుంగె దెన్నఁదును.

2

కామభోగంబుల

గలుగదు మేలు

జ్ఞేమంకరపథంబు

జేర్ప నేరవవి.

3

కామంబులు దొలంగ

గలిగెడి సుఖము

కామభోగంబుల

గలుగ దెన్న టికి.

4

మునులు కాయలు నాకు
 లను గాలి నీరు
 యనుభవించుట తెలి
 యమిచేతనగునె?

5

వెతలగూర్చెడివని,
 విషయకాంక్షలను
 మతిమంతులగు బుధుల్
 మది జేరనీకు.

6

విషయములు జొరంగ
 వెరవివ్వ మనసు
 విషయభారమ్ముచే
 విశ్రాంతిగనదు.

7

మనసుకు భారమై
 కనుపించువాని
 కొనసాగనిష్వమి
 మనసు తేలికగు.

8

మనమునకు సుఖంబు
 వొనగూడగోరు
 జను డింద్రియార్థంబు
 లను జేరజనదు.

9

అనుష్టాన దర్శనము

విషయతృష్ణను ద్రుంప

వెతలుండవన్న

ఋషివాక్కులనుబల్కె

శ్రీనివాసుడిటు.

20

విషయవైతృష్ణ్య నిష్ఠాప్రకరణము

సమాప్తము.

శ్రీరామకృష్ణ సోదరుడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది

ఓం తత్సత్.

ఓం.

శ్రీరామాయ నమః.

అ ను ష్ఠా న ద ర్శ న ము

॥ కర్మ నిష్ఠాప్రకరణము

చిత్తవిశేషంబు

జెడుటగర్మలను

చిత్తశుద్ధికిఁ గర్మ

సేయంగవలయు.

1

కర్మలనఁగ తొక్కి

కంబులుగావు

కర్మశబ్దము వైది

కముల కన్వయము.

2

జనకాది పూర్వులు

గనిరి సంసిద్ధి

చనికర్మ మార్గమం

దున పూర్వులట్లు.

3

విధివిహితంబుల

విడువక సేయ

మది విశుద్ధతనొందు

మలినమ్ము నాయు.

4

స్నాన సంధ్యా ద్యను
 ష్టానాదికమున
 మానసమ్మునుజాయు
 మలినవాసనలు.

5

క్రనుబద్ధములునగు
 కాయవాక్ష్మాన
 సములగర్మలసేయ
 సత్ఫలమబ్బు.

6

కర్మకు నియమంబు
 ఘనతరాంగంబు
 మర్మమియ్యది దీని
 మరువంగరాదు.

7

సత్య శౌచాహింస
 శమదమ తపము
 లత్యంత ముఖ్యంబు
 లన్నికర్మలకు;

8

కర్మాధికారంబు
 గలుగు శౌచమున
 కర్మకు శౌచమే
 ఘనతవొసగు.

9

శౌచము వైదికా

చారములంబు

శౌచమునకు సదా

చార మర్థంబు,

10

శాస్త్రో క్తముగ సదా

చారము నడువ

శాస్త్రబద్ధున కది

సచ్చీల మొసగు.

11

భగవదర్థము జేయ

బడు కర్మకన్య

మగు కర్మసంస్కృతి

కగు నంకురంబు.

12

ఈశ్వరార్థము కర్మ

నీడేర్చుటొక టె

శాశ్వతముక్తికి

సరియైన దారి.

13

చేయించు వాఁడిశు

జేయని నమ్మి

చేయ; కర్మఫలంబు

జెందదు నరుని

14

కర్మనిష్ఠనుగల

మర్మమెఱింగి

కర్మల సేయంగ

గలుగు నత్ఫలము.

15

శ్రీనివాసుఁడు రచిం

చిన కర్మనిష్ఠ

మాననీయము మనో

మలినహరఁబు.

16

కర్మనిషా పకరణము

శ్రీరామృజ్ఞ సోదరుఁడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపఁబడినది

ఓం తత్సత్.

—————

ఓం.

శ్రీరామాయ నమః.

అనుష్టాన దర్శనము

1. సాధు నిష్ఠావ్రతరణము

మనసు హృషీకముల్
మంచి చెడ్డలకు
మనుజుని జీవిత
మున సాధనములు.

1

ఇచ్చ జరించెడి
యింద్రియాదికము
రచ్చకెక్కించి ప;
రాక్షాసు జేయు,

2

విచ్చలవిడి జన
నిచ్చిన మనసు
మచ్చునకై నను
మాటను వినదు.

3

మనసు హృషీకముల్
మనుజుని మాట

వినకున్న నతనికెం

దును లేదు సుఖము,

4

ఇంద్రియ మనముల

నిచ్చబోసిక

బంధించు వాడొందు

పరమ సుఖంబు.

5

వలయు నింద్రియ మనో

వ్యాప్తి నిగ్రహము

ఇలలోన గల మాన

వులకు నందఱకు.

6

సచ్చరిత్రమునందు

సాగిన మదిని

మచ్చికపరు పంగ

వచ్చును బుధుడు.

7

శాస్త్రబద్ధంబైన

సాధు జీవితమె

శాస్త్రకర్తల మేటి

సచ్చరిత్రంబు.

8

చేటొనగూర్చు వ్యా

పీ కేచ్చలంచు

చోటివ్వరవి యెద

తొర సాధుజనము.

9

విధిగ పాటింపంగ

విధి నిష్ఠేధముల

నదుపులోనికి వచ్చు

నారింద్రియములు.

10

శాస్త్ర విశ్వాసము

సజ్జన సేవ

శాస్త్ర నియమములు

సత్పథాంగములు.

11

శాస్త్ర మొక్క టెనరు

శాసింపనేర్పు

శాస్త్ర బద్ధునగుండు

శాసనభయము.

12

భయమున్న నరునకే

నియమమ బృహిని

నియమబద్ధునకి

నిలుచును నిష్ఠ.

13

సాధుజీవితమును

సరిదిద్ద నేర్పు

సాధనలెల్లను

శాస్త్రమందుండు.

14

శాస్త్రసంగతినున్న
సాధు పుంగవుడు

శాస్త్రబద్ధంబుగా
జరుపు జీవితము.

15

సాధు జీవితమున

సత్యంబు; సత్య

సాధనమున గల్గు

శమ దమాదులును.

16

శమదమములు శుద్ధ

సత్యసారంబు

శమియించు చిత్తదో

షంబు లీరెంట.

17

శుద్ధ సత్యమున; వి

శుద్ధమైయున్న

బుద్ధిరాగాదుల

బద్ధముగాదు.

18

చిత్తదోషములు; న

శించిన సాధు

సత్తము బుద్ధిప్ర

శాంతమై యుప్పు.

19

శాంతిమంతుడైన
సాధు పుంగవుని
స్వాంతమాతనికి వ
శంబయి యుండు. 20

స్వాంతముషశమైన
సాధు పుంగవుడు
స్వాతంత్ర్య వీధిలో
సాగిపోనేర్చు. 21

సాధు జీవిత మిటు
స్వాతంత్ర్య వీధి
బోధ సాధనముగా
బొదలుట జేసి. 22

రెచ్చిన మనమును
మచ్చిక పరుప
సచ్చరిత్రులు సేయు
సాధు నిష్ఠలను. 23

పరతత్త్వ సాధనా
పరులకై కోరి
పరమార్థమిటు శ్రీని
వాసుండు బలికె. 24

సాధునిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము
శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే
రచియింపబడినది.

అనుష్టాన దరనము

10. సన్నిష్టా ప్రకరణము

అదుపు దప్పిన బుద్ధి
చెదరి పోకుండ
నదను తప్పకముందె
యరికట్టవలయు.

1

మనసును నరికట్ట
మునుకొను బుధుడు
మనసుపై పెత్తనం
బును జేయనొప్పు.

2

తన పెత్తనము క్రింద
మనముండునటుల
ననునయమున రాని
జను; మందలింప

3

మనసు హృషీకముల్
జనినట్టు జనులె
మనసు నీయదు పున
జనని కారణము

4

గంధరసామల

కాంక్షయే మనసు

నింద్రియంబులవెంట

నేగంగజేయు.

5

వెలివిషయంబుల

దొలగనాసక్తి

వలబడ్డశకునమ్ము

వలెజిక్కు మనసు.

6

మనమరిగెడి తెలు

గును గుఱుతింప

మనమదియున్నచో

టున నెయడంగు.

7

మానసమా! విని

ర్మలముగనుండ

నొనని గద్దెంప

నదివిశుద్ధమగు.

8

మనమున సంకల్ప

మును వికల్పంబు

జనియింప; నదలింప

మనమట్టెనిలుచు.

9

మనమునట్టేనిల్చి
చననీయకున్న

తనకుఁదానై లోబ

డును నరునకది.

10

మనసెట్టులై నను

తనకులోబడిన

మనుజుఁడు జననేర్పు

మంచిమార్గమున.

11

అదుపుదప్పినబుద్ధి

నదుపులో జెట్ట

సదమల పథముగా

సన్నిష్ఠనిట్లు.

12

శ్రీనివాసుఁడు జెప్పె

చిత్తోపరతికి

మాన్యచరిత్రుల

మహిత మార్గమిది.

13

సన్నిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీరామకృష్ణ సోదరుఁడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది

ఓం.

శ్రీరామాయ నమః

అ ను స్థా న ద ర్శ న ము

11. మనోనిష్ఠా ప్రకరణము

కలరాటు గురుశత్రు

పులు డెందమందు

తలపులగలుషి త

మ్ముల జేయుఖటులు.

1

అరి వర్గమున్నత

వఱకంతరంగ

మరుగ నేరదు సరి

యైన మార్గమున.

2

విడదీసి ప్రజ్ఞను

పెడత్రోవ బెట్ట

కడు నేర్పుగలవి యీ

కామాదులెన్న.

3

కామంబు క్రోధంబు

గలవాని మనము

తేమకర పథంబు

జేరదెన్నటికి.

4

చెడుదారి జనుచున్న

చిత్తముష్కరున

కిదులోభ మోహముల్

కడునిండు దనము

5

మదమత్సరమ్ములు

మదిబాదుకొన్న

చెదరిపోయినబుద్ధి

స్థిమితంబు గనదు.

6

దాదిదప్పి చరింప

దలపడ్డమనము

నేరదు సర్వయైన

దారిలో జనగ.

7

మనసుచు పెడదారి

ననుపు కామాదు

లను రూపుమాపంగ

మనసు స్వస్థమగు.

8

సంకల్పమును విన

ర్జనసేయ కామ

మంకురింపదు మది

నడఁగుతనంత.

9

పరుఁ దోషములెన్న

ప్రభవించు క్రోధ

మరయ ఊమాంసుక్తి

నదియును బొలియు. 10

భూతాస్థిరత్వంబు

బొడగన్నవిబుధు

పూతమానసమున

బొలియు మోహంబు, 11

అవహిల్లును మోహ

మజ్జానమునను

భావమధర్మంబు

బాయనదితెడు. 12

ఘనఁడ నే ననుకొన్న

గలుగు మదంబు

ఘనతయ స్థిరమని

గనుకొన్నఁ దొలఁగు. 13

మనసు సత్త్వముగామి

మాత్సర్యమొదపు

జనితమయ్యును నది

సాధుసేవఁజెడు. 14

కామాదులను ద్రుంప

గలిగినవాఁడు

జేమంకర పథంబు

జేరగానేర్చు.

15

అరి వర్గమును ద్రుంచు

పరమరహస్య

మెఱిగి వర్తించిన

మరిలేదు భయము.

16

తలఁపులతోపల

తలదూర్చకుండ

మెలఁగఁ కామాదుల

గలుగు విముక్తి.

17

డెందమందీ వైరు

లుండచోటివ్వ

కుండుటొక్కటె యుత్త

మోత్తమ పథము.

18

ఇది శ్రీనివాసుండు

యెఱిగి చెప్పినది

పదిలమైన పథంబు

వరమనోనిష్ఠ.

19

మనోనిష్ఠా ప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుఁడగు శ్రీనివాసునిచే

రచియింపఁబడినది.

ఓం.

శ్రీ రామాయ నమః.

అనుష్టాన దర్శనము

12. దైవ విష్ణాప్రకరణము

జనవిభుండుండని

జనపదమట్లు

గనుపట్ట దీస్పష్టి

క్రమవిదుద్దముగ.

1

జనవిభుండున్న రా

జ్యంబునఁబోలి

గననౌను బ్రహ్మాండ

మున నియమంబు.

2

క్రమసూత్ర బద్ధమై

గన్పట్టు నీ; ని

యమము నేర్పరచు ని

యామః (దైవదు!

3

స్పష్టి నియమమును

స్థితినియమమ్ము

ప్రప్తనురూపింప

జాబు హేతువులు.

4

భాసించువాఁడు భా

సనము లేకున్న

భాసింప నేర్చునే

బ్రహ్మాండమిట్లు.

5

అనిబుద్ధి తోడ ని

యంతను వెదకి

గనలేక; ధ్యానయో

గంబున నిల్చి.

6

తనగుణములు గప్ప

గనరానిదాని

గనిరి; దేవాత్మ శ

క్తిని పూర్వమునులు.

7

దేవాత్మ శక్తియే

దేవుని మాయ

ఈ విశ్వసృష్టికి

నిదియె కారణము.

8

మాయతో గూడంగ

మాయికుండనుచు

సేయంగబడె నామ

ధేయ మీతనికి.

9

మాయికుడే తన

మాయచే సృష్టి

చేయించి తానందు

జేరెపాలింప.

10

క్రమముదప్పని నియ

మమ్ము నేర్పరచి

క్రమమున సృష్టికా

ర్యముజేసె నితఁడు,

11

సూర్యచంద్రగ్రహ

తారలీశ్వరుని

కార్యములోనివి

కర్తయీశుండు,

12

సర్వభూత వ్యవ

హారజ్ఞుడగుట

సర్వేశ్వరుం డొప్పు

సర్వజ్ఞుడనగ.

13

సత్యసంకల్పుండు

సత్యకాముండు

సత్య స్వరూపుఁ డీ

సర్వేశ్వరుండె.

14

ఇతఁడెయంతర్యామి

యితఁడెనియంత

సతతమీతఁడె జీవ

తతికిఁ బ్రేరకుఁడు.

15

జననంబు మరణంబు

సర్వేశునియమ

మునకులోబడి భూత

ములకుఁ బ్రాప్తించు.

16

మెలకువ నిద్దుర

కలల నీశుండు

గలిగించుచుండు జీ

వులకు నెల్లపుడు.

17

బుద్ధిలోపలనుండి

బుద్ధినిలేపి

బుద్ధికి నీశుండు

బోధను గఱపు.

18

మనసులోపలనుండి

మదిని ప్రేరించి

మనసున కీశుండు

పనిని గల్పించు.

19

ప్రాణనాది క్రియలఁ
 బరమేశునాజ్ఞ
 ప్రాణమయంబు; బ్ర
 వర్తించుచుండు. 20

అన్నమయంబు నఁ
 దున్న యీశుండు
 అన్న కార్యంబుల
 నన్ని జేయించు 21

హృద్దేశముననున్న
 యీ శునాదేశ
 మెద్దియో యదె జీవుఁ
 డీ దేర్చునేర్చు. 22

ఇచ్ఛయ నిచ్ఛప
 రేచ్ఛల ఫలము
 వచ్చు జీవులకు దై
 వ ప్రేరణమున. 23

దై వనిర్ణయమును
 దప్పింపనోప
 డీవసుంధర నెవ్వ
 డెట్టి వాఁడై న. 24

కదలదు మెదలదు

కడకు చీమైన

హృదయనియంత తా

నిడకున్న నాజ్ఞ.

25

ఇక్కట్టులను బాప

మక్కువగూర్చ

నిక్కముగా నీశుఁ

దొక్కడే కర్త.

26

జీవుల నుద్ధరిం

చెడి మార్గమొక్క

దేవుఁ డెఱుంగును

దెలియ లేకొరులు.

27

ఏకాలమున కెయ్య

దెట్టులజరుగు

నాకాల కార్యము

లాయీశుఁడెఱుగు.

28

మాయా విమోహిత

మావపుండెపుడు

మాయావి నెఱుగెడు

మాయనెఱుగెడు.

29

మమతయ హంకృతుల్

మాయచే గలుగ

కుమతియకా నరుడంత

గ్రుంకు మోహమున.

30

దై వభీతి యొకటె

ధర్మ బీజంబు

దై వభక్తియె మాయ

దాటసాధనము.

31

దై వశాసనము నౌ

దల దాల్చి బుధుడు

జీవింపనగుతోడి

జీవులఁగూడి.

32

భగకుంతుఁడన్ననో

భయభక్తు లెవని

కగునగ్గలం బతం

డగు కృతార్థుండు.

33

మాయ దొలంగిన

మనుజుఁ డీశ్వరుని

మాయగా జగమును

మదిని భావించు

మాయా వినర్పించు

మార్గ మొక్కటియె

మాయా విముక్తికి

మహిత మార్గంబు.

35

మాయికు నర్పించు

మమజు సన్నిధికి

డాయంగ నేరదు

మాయ యెన్నఁడును.

36

మనసు సమర్పించి

మమతల విడిచి

మనుజుఁ డీశుని గొల్వ

మును కొనవలయు.

37

ఎవని నీశుఁడనుగ్ర

హింప నెంచెడినొ

అవని నాతనికాతఁ

డగు రక్షకుండు

38

ఏ యవస్థను జీవి

కెయ్యది వలయు

సాయవస్థను దాని

నతఁడె యొసంగు.

39

ఎవ్వడంతర్యామి
 యీ విశ్వమునకు
 నవ్విభునకు విశ్వ
 మగు శరీరంబు. 40

ఈ విశ్వమునగల
 యే వస్తువైన
 నా విశ్వమూర్తికి
 నవయవంబయగు 41

ఏ సదార్థమునైన
 నీశ్వరబుద్ధి
 తో పూజసేయ సం
 తుష్టుడౌ నతడు 42

దేవునిపేర ప్ర
 తీకమునుంచి
 సేవింపనీకుండు
 సేవలందుకొను 43

భగమ్మగ పశుజంతు
 నగనరతరుల
 వగపడు నీశ్వరుం
 డర్చనసేయ 44

పిలిచిన పిలుపెల్ల
 విను నీశ్వరుండు
 పిలుపు నిజంబైన
 పలుకునతండు 45

కరమహం వృత్తికా
 కరుడయియున్న
 వలకీశ్వరుండు వాని
 మొర వినబోడు 46

ఆ కొన్న శిశు వెట్టు
 లమ్మకై యెడ్చు
 నా కై వడిసి నెవ్వఁ
 డార్తుడై యీశు 47

సందర్శనాపేక్ష
 నొందునాభక్తుఁ
 సందేహమెడల నీ
 శ్వరుండు గన్పట్టు. 48

విశ్వశరీరుడౌ
 విశ్వేశ్వరునకు
 విశ్వాసపాత్రుడై
 వెలయు భక్తునకు. 49

శాశ్వతమగు శాంతి

సౌభాగ్యములను

ఈశ్వరుండిడ సంశ

యింపఁడు నిజము

50

ఎవని సంరక్షింప

నీశుండుదలఁచు

నవని నాతనిభార

మతఁడువహించు.

51

భగవదనుగ్రహ

ప్రాప్తికై నరుఁడు

జగదీశు నర్చింప

దగు బుద్ధివౌడమ,

52

మానసముననెంచి

జానకీరమణు

శ్రీనివాసుఁడు రచిం

చెను; దై వనిష్ఠ.

53

దై వనిష్ఠా ప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుఁడగు శ్రీనివాసునిచే

రచియింపఁబడినది.

గ్రామాయ నమః.

అనుష్టాన దర్శనము

13. పరమార్థ నిష్ఠాప్రకరణము

వైదికధర్మంబు

భక్తియు దపము

సాధనంబులు నాల్గు

సాధనలకును.

1

జ్ఞానమొక్కడె మోక్ష

సాధనంబరయ

దాని కాచార్యుండు

తగిన సాధనము.

2

శ్రుతులు బోధించెడి

హితబోధవిన్న

మతిమంతుడె మోక్ష

మార్గముద్రొక్కు.

3

విసివి విరక్తుడై

వెదకినగాని

పసలేని సంస్కృతి

కొసగానరాదు.

4

ప్రవిమల వై రాగ్య
ప్రాభవంబొండె
భవసాగరముదాట
భటువై ననావ. 5

నావను నడిపించు
నావికునట్లు
భావింప మోక్షేచ్ఛ
భవముదాటించు, 6

ఘనతరమగు వివే
కము త్రోవజూప
జననేర్పు నౌక ప్ర
శస్త మార్గమున. 7

సాధనంబులు నాల్గు
సమకూడినపుడె
వేదాంత వినువీధి
విహరించుబుధుడు. 8

శమదమంబులతోడి
శ్రవణాదికంబు
క్రమము దప్పక సేయ
కలుగు జ్ఞానంబు. 9

ప్రారబ్ధమునకు; శ

రీర మర్పించి

యారంభ శూన్యమై

యలరు బుధుడు,

10

జీవభావంబు న

శించిననాడు

భావమందీశుండు

బ్రహ్మమై వెలుగు

11

సమయ ననాత్మ భా

వము మౌనసమున

శమియించు భేద భా

వములు తమంత.

12

జీవేశ్వరులు మాయ

చేత కల్పితులు

జీవుడు నిజమైన

దేవుడు నిజము,

13

జీవభావంబు; న

శించెడివలకు

భావమందీశును

పాసింపవలయు,

14

ఈశుని కృపలేక
 నెప్పండును భవ
 పాశవిముక్తిని
 బడయంగలేడు.

15

వరమూర్థమిది; శ్రీని
 వాసుఁడి నిష్ఠ
 పరతత్త్వ సాధనా
 పరులకై బలికె,

16

వరమూర్థ నిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము
 శ్రీరామకృష్ణ సోదరుఁడగు
 శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది

శ్రీరామాయ నమః

అ ను ష్ఠా న ద ర్శ న ము

14. తత్త్వనిష్ఠా ప్రకరణము

పంచభూత వికార

మేంచగా తనువు

వంచితపరిణామ నరుఁ

డెంచుతా నెయని,

1

సారథ్య మొనరించుఁ

సత్త్వాదికంబు

కార్యనిర్ణయమున

కరణమౌ మనము

2

కార్యభారముమోయుఁ

కాయంబును; వ్యవ

హారమునకు నింద్రది

యములు బూనుకొను.

3

కర్మానుగుణముగ

గలుగు నీ యఖిల

నిర్మాణమునగర్త

నిఖలేశ్వరుండు.

4

అజ్ఞానియగు నరుం

ఉఖిలంబు ను తన

ప్రజ్ఞా జనితమంచు

ప్రబలగర్వియగు.

5

ప్రాజ్ఞునిదై నట్టి

ప్రజ్ఞా కీశ్వరుని

యాజ్ఞ కారణమని

యరయుటే యొప్పు.

6

తన దేహ నిర్మాణ

మునకు దాగర్త

ననిచెప్ప నొప్పునే

యజునకు నై న.

7

తన కల్పనముగాని

తనువునందున్న

మనసుమాత్రంబెట్లు

తన కల్పనయగు.

8

దేహనిర్మాణంబు

దేహవర్తనము

దేహచ్యుతియు; దేవ

దేవునాజ్ఞనగు.

9

అనుష్ఠాన దర్శనము

మనసు యహంబుద్ధి

తనువాది సకల

మునుబనిసేయు నీ

శుని; నియమమును.

10

జరుగుచుండెడి చాని

నెఱుఁగుటొక్కటియె

నరయ జీవునిచేత

నై నకార్యంబు,

11

కాని; యజ్ఞానంబు

గప్ప జీవుండు

తానె కర్తనటంచు

దలపోయుచుండు.

12

వినుము; విశేషమ

విద్య యావరణ

మనునివి; తనరూపు

గనుపింపనీవు.

13

సృష్టముగానుండ

ద్రష్టృతదనకు

ద్రష్టతాననుటలో

తగదు సంశయము.

14

తెలియు వాఁడు తనను
 తెలియంగ లేడు
 తెలియు వానికి వేలు
 తెలియఁబడువది.

15

తనకు దోచునదెల్ల
 తానుగాబోదు
 తనకు తానెన్నఁడు
 ద్రష్టగాబోడు.

16

దృశ్యములగు మనో
 దేహేంద్రియములు
 దృశ్యములనుజూచు
 దృక్కుకన్యములు.

17

నిజమరసితివేని
 నీకుదోచెడిది
 నిజముగా నెన్నఁడు
 నీవుగాబోవు.

18

తనకు దృశ్యములగు
 మనసును బుద్ధి
 తనువు నింద్రియములు
 తాననదగవు.

19

తనకు గోచరమగు

ధర్మమేదై న

తనదిగాదనుటయే

తత్త్వసారంబు

20

దృశ్యములను నిషే

ధింపఁగా మిగులు

దృశ్యభిన్నంబై న

దృక్కెచిఛాత్మ.

21

నేననువృత్తిని

తానుగానెఱుఁగు

అ నేనెదృశ్యము

గాని తానగును.

22

ధీతమముల మనో

దేహేంద్రియముల

నాత్మగా మది నెంచు

నజ్జుడౌ నరుడు,

23

తనువు నింద్రియములు

తమ మహాకృతియు

నునసున గాను; ధీ

యును నేమగాను.

24

జననంబు మరణంబు

జగయును రుజయు

తనువునకేగాని

తనకు లేవరయ.

25

జానయత్నే చ్చ ల

జానమోహములు

మానావమానముల్

మనసు ధర్మములు.

26

కర్తృత్వమగు నహం

కార ధర్మంబు

భోక్తృత్వమును నహం

బుద్ధి ధర్మంబె.

27

తనదు ధర్మములుగా

గనుపించెడి సుఖ

మును దుఃఖమును నహం

మునకు ధర్మములు.

28

దృశ్యములను నిషే

ధింపఁగా మిగులు

దృశ్య విలక్షణు

దెలియుచేనిష్ట.

29

పరమ రహస్యంబు

పరమోత్తమంబు

పరతత్వమిది శ్రీని

హాసకృతంబు.

30

తత్త్వ నిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీరామకృష్ణ సోదరుడగు

శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది

—

అనుష్టాన దర్శనము

15. జ్ఞానసింహ ప్రకరణము

అహమను పదముచే

నరయగా తన్ను

తన రూపమై సత్తు

తప్పకదోచు,

1

నీవను మాటకే

నిశ్చితాంబో

అదియను పదమున

కదియె యర్థంబు.

2

అగ్నాద్యదులకుబోలె

యాత్మయందునను

ధర్మి ధర్మంబులు

తామభిన్నములు.

3

తాము భిన్నముతొట

ద్రష్టృ దృశ్యములు

ద్రష్టయా యాత్మకు

తగదు దృశ్యతయు,

4

అనుష్టాన ధర్మము

ఆత్మకభిన్నంబు

యై ప్రకాశించు

ఆత్మ ధర్మము దృశ్య

మై యుండదెపుడు.

5

ఆత్మ స్వరూపంబు

నాత్మ ధర్మమును

ఆత్మ తదంశంబు

లరయంగలేవు.

6

ఆత్మధర్మము దృశ్య

మై యుండరామి.

దృశ్యమా ధర్మమా

త్వీయేతరంబు,

7

సత్ స్వధర్మంబులు

చిత్తును సుఖము

సత్తుకభిన్నముల్

స్వగతాభిదములు.

8

పథమ సుఖ స్వరూ

పంబయ్యుసత్తు

అవరిచెడి దుఃఖ

మన్యభావనల.

9

అత్మదర్శనమున
 నాత్మ సుఖంబు
 స్వస్థచిత్తముచేత
 సాధకుఁటొందు. 10

అహము దయింపంగ
 నయ్యె సంసార
 మహమునశించిన
 నదియునశించు. 11

చిత్తును జడమును
 జేరనేకముగ
 జని మృతులాత్మ సం
 జని తమ్ములయ్యె. 12

చిజ్జడంబులు రెండు
 జేరనొక్కయెడ
 నాత్మ బింబంబహ
 మందు దోచుటయె. 13

చిత్ప తిబింబంబు
 జేరగతన్ను
 అత్మకై వడి బోధ
 నహముఞానించు. 14

అనుష్ఠాన దర్శనము

చిత్తవృత్తులు సదా

చిత్సమంబులుగ

భాసించుచున్నవీ

ప్రతిబింబముననె.

15

తెలియువాడను పేరు

గలదియై యహము

కర్తనేననుచు దా

గను ననాత్మకము.

16

చిత్తవృత్తులచేత

జేర్చంగబడిన

స్వాదుపిష్పలము నా

స్వాదించునహము.

17

నేను; నే ననుటచే

యేనేనుదోచు

నదియై భాసించు దా

నహములేనపుడు.

18

అహములయించిన

నలయసత్తగుచు

యే నేనుదోచెడు

నానేనె తాను.

19

ఏ నేను దృశ్యమా
నానేనె జడము
ఘటపటాదికమట్లు
గనదగుదాని, 20

బుద్ధియు; నహమును
బోలి దృశ్యంబె
ఆహేతువున నయ్య
దగునుజడంబు, 21

ప్రాణమింద్రియములు
వపువునుమనము
వేద్యతజడములై
విలసిల్లుచుండు. 22

చిత్తున తేయగు
సత్తెయకా ప్రియము
తద్విరుద్ధములుగా
దనరు నన్యములు. 23

తన రూపముగ చిదా
త్మను జూడవలయు
విడవనౌ నితరమ
ప్రియమసజ్జడము. 24

రుద్ధమౌ మదిచేత

శ్రద్ధతో జేయ

నాత్మచింతనకబ్బు

ననురూపఫలము.

25

ఆత్మ సస్థితి మది

నభ్యసింపనగు

చెదరెనేని మనంబు

చేరు బాహ్యంబు.

26

కారణాత్మనువీడి

కదలిబాహ్యమున

కరుదెంచుధీ జేయు

నన్యచింతనము.

27

ఆత్మనుండి వెలికి

నరుగు చిత్తమును

మరలించి యాత్మలో

మరలజేర్పనగు.

28

కామభోగములందు

యేమనంబునకు

వ్యాప్తియుండునో దాని

వారింపవలయు.

29

కామమటు అయంబు

కడు పనర్థకము

కాన చిత్తలయంబు

గానీయరాదు.

30

చిత్తము; లయమును

జెందు సుషుప్తి

అది నిగ్రహంబున

నలయమైయుండు.

31

అలయసిద్ధికి మది

నభ్యసింపనగు

నలయమనంబున

కాత్మగమ్యంబు.

32

లయమునుండి మదిని

స్వయముగాలేపి

ఆత్మయందున జేర్చు

నగు దానినంత.

33

ఆత్మదర్శనమున

నాత్మలోనున్న

స్థిరమైనమనమది

చెడరదెన్నటికి.

34

అహములేనిది విల

యంబునొందనిది

యైన చిత్తమెసంవి

దై క్యంబుగలది.

35

స్వప్న నిద్రలులేని

స్వస్థచిత్తంబె

సర్వోత్తమంబైన

సత్తపః ఫలము.

36

స్వప్న సుషుప్తులు

జననంబులేని

మనమదిబొందును

తన నిజ రూపు.

37

స్వాత్మబోధకసూక్తి

జాలకమిద్ది

శ్రీనివాస కృతంబు

చిదుపదేశంబు.

38

జ్ఞాననిష్ఠా ప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే

రచియింపబడినది.

ఓం.

శ్రీరామాయ నమః

అ నుష్టా న దర్శన ము

16. ఆత్మనిష్ఠా ప్రకరణము

నేను నేననిదోచు

నే నెవ్వఁడనని

తాను తనెవ్వఁడుకంగ

తనరూపుదోచు.

1

దృష్టికి ద్రష్టయా

దృక్కెచిదాత్మ

దృష్టి సాధనమున

దృక్కుగన్పట్టు.

2

బు ంద్రియంబుల

పోకడనుడువ

శ్రద్ధాన్వితునకబ్బు

శుద్ధాత్మదృష్టి.

3

చిత్తంబు నిలుపక

జేజేలకై న

చిత్తునఁ జిత్తంబు

జేర్పంగరాదు.

4

జ్వరపీడితుండిల

శర్కరనట్లు

విరతి విహీనుండు

విమలునివిడుచు.

5

శుద్ధదర్పణమట్లు

శోభిల్లకున్న

బుద్ధికంతర్దృష్టి

బొదలచెన్నటికి.

6

సూక్ష్మమౌ మదిమును

సూక్ష్మదర్శనులు

సూక్ష్మాతి సూక్ష్మమౌ

శుద్ధాత్మగనిరి.

7

బుద్ధి సూక్ష్మాకృతి

బొదలచేని పరి

శుద్ధమౌ నీయాత్మ

శోధింపబడదు.

8

నిద్రయు స్మరణంబు

నిత్యాత్మనిష్ఠ

భద్రతకునుగూర్పు

భయమునిజంబు.

9

అహమపేతకమగు

యాత్మ్య స ని
మోహనిద్రాజ్ఞాన
మూఢాదులడ్డు.

10

అత్మా చలంబెక్క

నరుగుటకొక్క
స్వా ప్రబోధ వి
జ్ఞానమే' మెటు.

11

వినుతాత్మనిష్ఠను

విసువులేకుండ
మనుజుడనుష్ఠింప
మునుకొనుకొఱకు.

12

మాననీయంబైన

మహితాత్మనిష్ఠ
శ్రీనివాసుఁడు జెప్పె
చిత్తు సాధనము.

11

ఆత్మ నిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీరామకృష్ణ సోదరుఁడగు
శ్రీనివాసునిచే రచియింపబడినది

ఓం.

శ్రీరామాయ నమః.

అనుష్టాన దర్శనము

17. సహజ నిష్ఠాప్రకరణము

తానులేకున్న దా
ద్రష్ట యెట్లగును
తానెన్న తనరూపు
దాస్వస్థుడగును.

1

తనువుకు ద్రష్టయై
తానున్న యెడల
తను తాపమెన్నఁడు
తనకుండబోదు.

2

మనసుకు ద్రష్టయై
మరువకయున్న
మనసు చలించదు.
తన తావునుండి.

3

నేనను వృత్తిని
నిష్కతోనరయ
నేననునదియె న్న
స్థానమునబడు.

4

మరపును నిద్రను

మగువకయున్న

స్థిరమైన నిలకడ

జేకురు నిజము ॥

5

ద్రష్టు త బుట్టునా

స్థానము వెదుక

స్వస్థలంబున గలు

సంస్థితి దనకు

6

స్వ తిగనియుచ్చ

సంస్థితియందు

స్వస్థతం బడసిన

బనిలేని వాడు ॥

7

సహజసంస్థితికి నీ

సాధనక్రమము

మహిశ్రీనివాసుండు

మహితమార్గమనె ॥

8

సహజనిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీ రామకృష్ణ సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే

రచియింపబడినది.

గ్రామాయ నమః.

అనుష్టాన దర్శనము

18. అనుభూతి సప్తాష్టకరణము

నేను దేహముగాను

కానింద్రియములు

నేను సద్రూపుండ

నేను చిద్వసుడ ॥

1

నేను ప్రాణముగాను

నేబుద్ధిగాను

నేను సద్రూపుండ

నేను చిద్వసుడ ॥

2

నేనహంకృతిగాను

నేగాన విద్య

నేను సద్రూపుండ

నేను చిద్వసుడ ॥

3

నేను కర్తనుగాను

నే భోక్తగాను

నేను సద్రూపుండ

నేను చిద్వసుడ ॥

4

నాకు జన్మములేదు
 నాకులేదు మృతి
 నాకు లేదు భయంబు
 శోకము లేదు,

5

నాకు మోహములేదు
 నాకు లేదురుజ
 కాదు విపాస లే
 దాకలి లేదు!॥

6

నే నిర్వికారుండ
 నే నిశ్చలుండ
 నేను నిర్గుణుండను
 నే నసంగుండ ॥

7

నే నవ్యయుండను
 నేను వ్యాపకుండ
 నేను నిరముండను
 నేను నిర్మలుండ ॥

8

నే నిరవద్యుండ
 నేను నిత్యుండ
 నే నఖిలుండను
 నే నిరంజనుండ ॥

9

చే నద్వితీయుండ

నే ననఁతుండ

చే నిత్యసత్యుండ

నే నిరామయుండ ॥

10

చేనె పరంజ్యోతి

చే పరాత్పరుండ

చేను నిర్గుణుండ

నే చిన్మయుండ ॥

11

నిరతిశయసుఖుండ

పురుషోత్తముండ

పరమాత్ముండను నేను

ప్రత్యగాత్ముండ ॥

12

సర్వకారణుండ నే

సర్వసముండ

సర్వసాక్షిని నేను

సర్వగతుండ ॥

13

అప్రమాణుండ నే

నద్వితీయుండ

అప్రమేయుండ నే

నాగమోక్తుండ ॥

14

నేను నిర్వృంద్యుండ

నేను నిష్క్రియుండ

నేను నిర్ముక్తుండ

నే జ్ఞానఘనుండ ।

15

తన నెఱింగినవాని

యనుభూతి నిష్ఠ

యని శ్రీనివాసుండు

వినిపించెదీని ॥

16

అనుభూతి నిష్ఠాప్రకరణము సమాప్తము

శ్రీరామకృష్ణ సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే

రచయింపబడిన అనుష్ఠానదర్శనము సమాప్తము

ఓం తత్సత్

పేజీ నంబర్

1

9

10

11

11

12

12

13

13

17

53

53

65

71

75

79

83

83

అనుష్టాన దర్శనము

పరిశోధనపత్రము తప్పొప్పుల పట్టిక

శ్రేణి	పద్యసంఖ్య	పాదము	తప్పు	ఒప్పు
1	3	1	చెడిపోవ	చెడిపోవ
9	6	2	వరత	పరత
10	11	1	కొనియష్టా	కొనియనుష్టా
11	1	3	సరా	పరా
11	3	1	ధీమావస	ధీమానస
12	6	2	మనముందు	మనముండు
12	8	4	దమరయంత	దమయంత
13	10	1	చిత్తంబొందె	చిత్తంబొందె
13	10	3	స్వస్థుఁడుగాదేని	స్వస్థుఁడుగాడేవి
17	1	4	బగతి	జగతి
53	33	1	భగకుంతు	భగవంతు
53	2	1	జ్ఞానమొక్కడె	జ్ఞానమొక్కటె
65	16	2	తానుగ	తానుగా
71	10	4	సాధకుఁడొందు	సాధకుఁడొందు
75	30	2	సనర్థకము	ననర్థకము
79	10	2	యాత్రసంస్థి	యాత్రసంస్థితికి
83	6	3	నాకుపిపాస	నాకుపిపాస
83	8	4	నేచు	నేను

ప్రబుధగీత

ప్రజుల దగ్గర

८

20

Q:

పది

258

5

25.

52

భూ

5.

9x

-24-

5

శ్రీ రామాయ నమః

సద్గురుభ్యో నమః

ప్రబుద్ధగీత

ధీంద్రియమున కెవఁ డధీశుఁడై జీవుని
బంధమునకు మోక్ష పదమునకును
కారణుండు నయ్యె ఘనునా రఘూద్వహః
భవభయంబుఁ గొవఁ బ్రస్తుతింతు.

1

చిన్ననాఁటనుండి చిత్తమెవ్వనిపాడ
పద్మమన్నఁ బూర్ణ భక్తి నెఱపు
నమ్మహాత్ము నాదునగ్రజు శ్రీరామ
కృష్ణగురుఁ, బ్రబుద్ధ హృదయు నెంతు.

2

శ్రుతిపథం బెఱింగి హితమతి వేదాంత
వీధి నరుగ భవము వీడు నంచు
విజయశంఖ మొత్తి విశ్వగురుస్థాన
మాత్రమించు శంక రాద్యుద్ధరింతు.

3

వీతరాగులకును విజి శేంద్రియులకును
విగత మత్సరులకు విజులకును
ఘోహ శోక భయ ముక్త మానసులకు
మాన్యచరితులకు నమస్కరింతు.

4

అని యిట్లు దేవ గుర్వాచార్య సాధు సజ్జనంబులకు
నమస్కరించి ;

సత్యవియతి సర్వ భూతహితం బవ

రిగ్రహంబు ధీవి నిగ్రహంబు ;

చార్యరహితవృత్తి, శౌచ, మాస్తిక్యంబు,

త్రికరణములశుద్ధి, తెగువ గలిగి.

5

స్వార్థచింత లేక - సర్వేశుకృప తన

కబ్బినం తె గొనుచు నిబ్బరంపు

హృదయమున సతంబు నిడుమలఁ జడియక

స్వాంత మీశునందుఁ జక్కఁ జేర్చి.

6

ధీనియంతృకరుణ నీపింపఁ బురుషోత్త

మాఖ్య దేన జేవు ననుదినంబుఁ

బూజ సేయఁ జేయఁ బొడమిన పుణ్యాతి

శయముచే వివేక నయన మొప్పు.

7

శమదమాది షట్కు సంపత్తి నైశాగ్య

మమృతపదవి నొంద నాతురతయు

హృదయమున జనింప మొదలంట సంసార

తరువుఁ గూల్చ జ్ఞాన పరశువునను.

8

జ్ఞాన మెద్ది? దాని సాధనక్రమ మెద్ది?

స్వానుభవముయొక్క సరణి మెద్ది?

అని విచారమగును లయి మార్గ మెఱుంగని

సాధకులకు విమల బోధ గలుప.

9

జ్ఞాని యనుభవంబు మానుగ నే నీ ప్ర
బుద్ధ గీతయందుఁ బొందుపఱతు
ముక్తియన్న హాసము మునుకొను మనుజుఁడె
శ్రద్ధతోడ దీనిఁ జనువుఁగాత.

10

ప్రబుద్ధ వచనము

నేను నే నటన్న దేని కర్థం బను
నాత్మచింతనమున నహముకన్న
నన్యమైన సచ్చి దా యే నేనను
నిజ మెఱింగినాఁడ నేఁడు నేను.

1

ఎఱుంగఁబడున దెల్ల నెఱిగెడి దానికి
నన్యమై నెలుంగు న నెడి యుక్తి
తను హృషీకతలులు తాను గా దనియెడు
నిజ మెఱింగినాఁడ నేఁడు నేను.

2

ఎఱుంగుదానిధర్మ మెఱుంగఁగఁబడ దను
సూక్ష్మత త్వ మరసి సుఖము దుఃఖ
మాత్మయందు దొకప్పు డైనను లేనను
నిజ మెఱింగినాఁడ నేఁడు నేను.

3

ఎఱుంగఁబడెడిధర్మ మెఱుంగఁగఁబడుదాని
త నెడి యుక్తివలన నాత్మయందు
ఎఱుంగఁబడున దెన్నఁ జెడ్దియు లేదను
నిజ మెఱింగినాఁడ నేఁడు నేను.

4

ఆత్మవేత్తయైన నపరిగ్రహము వీడి
 వస్తుసంగ్రహైక పరత నున్న
 చిత్తువిడిచి తనువు పొత్తుఁగోడఁట యని
 విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

5

మేనితోడిసుఖము మానిన మనుజుఁడె,
 మేన శాత్మబుద్ధి మాన నేర్చు
 మేనిసుకమటన్న మెయితలంపే యని
 విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

6

గౌరవమున దృష్టి గలిగినవారికే
 గాయమందు దృష్టి కలుగు నంచు
 పూజలందుకొనుట పూర్ణమనంబున
 విడిచినాఁడఁ దొలుత విధిగ నేను.

7

పదులు నిందసేయఁ బలుకంగరా దిఁకఁ
 బూజఁజేసినంత పొంగరాదు
 వీని విడువ మమత వీడు మేన నటంచు
 విడిచినాఁడ వాని విధిగ నేను.

8

తనువునందుఁ దనకుఁ దమక మున్నప్పుడే
 సతులు సుతులు హితులు సంపదలును
 తమక ముడుగ మేన మమత లెక్కడివని
 విడిచినాఁడ వాని విధిగ నేను.

9

చపులవంకఁ బోవ సన్న్యసియైనను
రసమునందే మిగుల రక్తఁ డగును;
రసము విడువఁజేసి రాగంబు చెడ దని
విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

10

విషయ చింతనముల విలసిల్లఁ జేసెడి
వచనములను వినుచుఁ బలుకుచున్న
యోగినై వ నవియె భోగిఁ జేయు నటంచు
విడిచినాఁడ వాని విధిగ నేను.

11

వపువునకె తలంప వైరిగణంబులు
వపువుకాని నాకు వైరు లెవరు?
వైరిబుద్ధియున్న వపువుధీ చెడ దని
విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

12

తనువు కానటండ్రు ధనమును గూర్తుడు
తనువు కానినాఁడు ధన మిఁకేల?
తత్త్వతనువులందు తనువుడే ధన మని
విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

13

నింద్యహాటఁ దనువు నిందింతు లోకులు
నింద చేసి రంచుఁ గుందనేన?
తనువుకానినాకుఁ దమక మేల యటంచు
విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

14

మేను నేనటన్న మేకొనుఁ గష్టంబు
మెయితలంపు వీడ మేలు గలుగు
మేలుగోరునకుఁడు మేను నే ననఁ డని
విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

15

వపువు సుఖములందు వలపు నడంచిన
మెయితలంపు వీడి మెలఁగ నేర్చు;
వలపు లుండువఱకుఁ దలంపు వీడ దటంచు
విడిచినాఁడ వాని విధిగ నేను.

16

దేహబుద్ధి భేద బుద్ధి నొసంగును
భేదబుద్ధి నరుని భీరుఁ జేయు!
పొలయ భయము దేహ బుద్ధి పోవలెనని
విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

17

తత్త్వవేత్త ననెడు తలఁపైన నరునకు
మేని తమకముననె మెయికొనునని
తలంపు వీడవలయు తత్త్వవేత్త కటంచు
విడిచినాఁడ దాని విధిగ నేను.

18

వేయిమాట లేల విశ్వంబులో 'నేను'
'నాది' యనెడి తలంపు పాదుకల
విడువఁదగినవానిఁ దడవుసేయక వేగ
విడిచినాఁడఁ దొలుత విధిగ నేను.

19

విధినిషేధ ప్రకరణము

సమాప్తము

ఓం శత్రుత్

శ్రీ రామాయనము :

అభ్యాస ప్రకరణము

శమదమాది సుగుణ సంపత్తి లేకున్నఁ
జిత్త మాత్మయందుఁ జేరదనుచు
స్వస్థచిత్తమొంద సాధనసంపత్తి
నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

1

ఆత్మయందు మనము నట్టె నిల్పుదమన్న
నాత్మగాని తనువు లడ్డమగుట
తనువులెల్లదాఁటి తత్త్వంబుఁ జేతంగ
నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

2

చెప్పికొనుట విసుట చింతించుట తదేక
నిష్ఠ నాత్మపరత నిలుచుటయును
జ్ఞానమునకు ముఖ్య సాధనం బని దీని
నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

3

ప్రతినిమేషమందు పరతత్త్వచింతను
సలుపవలయు నహము సమయునటకు
తత్త్వబోధ పూర్ణతను బొందుకొఱకని
యభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

4

చిత్తు నే నటంచుఁ జెప్పినేర్చిననాఁడు
 చిత్తు కానిదాని పొత్తజేల?
 చిత్తుతోన మనము హత్తింప వలెనని
 యభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

5

చిత్తువిడచి మనసు చేరెనా యన్యంబు
 చిత్తునం దదిమఱి చేరఁజనదు
 కానఁ జిత్తమెప్పుడు కడుమెలంకువ నుండ
 నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

6

ధీని గెలువరాదు ధీరభావములేక
 దీని గెలువకున్న జేహబుద్ధి
 విడువ రాదటంచు విధిగను ధీరత్వ
 మభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

7

తనువు గానటంచుఁ దలఁచిన ఫలమేమి
 తమకి ముదురకున్న తనువునం ద
 టంచు మేసతిలఁపు ద్రుంచఁగ నెవ్వాది
 నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

8

తనువునకును గట్ట తటు లొనఁగూడిన
 తనువునండుఁ దలఁపు దగులకుండ
 తలఁపులందు నీనె తత్త్వమైతి నటంచు
 నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

9

చిత్త మొక్కక్షణము చిన్నయు విడిచిన
తనువునందుఁ దలఁపు తత్క్షణంబె
యుద్భవించు నంచు నోరిమిఁ జిద్వృత్తి
నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

10

వ్యాధు లొదవునాఁడు వైరి పైకొనునాఁడు
మరణభయము కలఁత పఱచునాఁడు
దేహబుద్ధి విడుచు ధీ గల్గవలె నని
యభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

11

ఒంటి దిగుగునాఁడు నురగంబు గనునాఁడు
వ్యాఘ్రవృత్తి కాళి వంకఁ బోవు
నాఁడు గూఁడ దనువు నాదను మది చెడ
నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

12

చిత్తునందు మనసు చేరును విడుచును
తలఁపు తనువునుండి తొలఁగువఱకు
దేహదృష్టి చెడిన రపడు మన మని
యభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

13

చూపు లోని కేగ శుద్ధాత్మునితలంపు
జాహ్మమునకు నేగ బ్రహ్మబుద్ధి
యూండవలయు నంచు నోపికఁ దద్వృత్తి
నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

14

ఆత్మమాత్ర మఖిల మను బోధ కవధి స
 ర్వం బఖండ చిత్సు ఖంబు గాఁగ
 నిండుమనముతోడ నుండుటే యని; దీని
 నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

15

బ్రహ్మ మైతి ననెడు పరిపూర్ణబుద్ధికి
 లో వెలికిని చిత్త లోచనంజు
 సంచరింపకుండ సత్తునందే చేర్చ
 నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

16

ఆదియందె దాఁటి యడ్డంకు లన్నింటి
 నా బు కొఱకు నహరహంబు
 దేహాబు విడువ ధీచేత మెల్లఁగ
 నభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

17

ఆత్మ గానిదాని నవలఁ ద్రోచుటయును
 నాత్మబుద్ధితోడ నలరుటయును
 ఏక కాలమందె యేర్పడవలెనని
 యభ్యసించినాఁడ నంత నేను.

18

వెలికి లోని కనెడు వెత లెల్లఁ దీఱఁగాఁ
 జిత్తునందు మనము చేరియుండఁ
 జిత్తునందుఁ దోచు చిత్రమే జగ మని
 యెఱిఁగి దానివంక కరుగ నేను.

19

అభ్యాస ప్రకరణము సమాప్తము
 శ్రీరామకృష్ణ సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే రచియింపఁబడినది
 ఓం శత్యం

శ్రీ రామాయనమః

స్థితప్రజ్ఞప్రకరణము

జ్ఞాన మొదవుటచేత నజ్ఞాన మణఁగె
తనువునందున్న నేనను తలఁపు దొఱఁగె
చిత్తు నేనై తినని చిత్తుఁజేరినట్టి
చిత్తమేఁగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

1

తనువు నేనై తినని మదిఁదలఁచినపుడు
తనువు విడనాడి చిత్తును దలఁపదాయె
చిత్తు నేనై తినని చిత్తుఁజేరి నేఁడు
చిత్తమేఁగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

2

కాయమున కెన్ని కేశముల్ గలుగుచున్నఁ
గాయమును నేను గానని కడకుఁద్రోసి
చిత్తునేనై తినని చిత్తుఁజేరినట్టి
చిత్తమేఁగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

3

‘నాది’ ‘నే’ ననునట్టి యనాదియైన
మాయసంసారమున భ్రమల్ మాసిపోవ
చిత్తు నేనై తినని చిత్తుఁజేరినట్టి
చిత్త మేఁగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

4

దారలుం బుత్రులును ధన ధాన్యములును
భోగభాగ్యంబులును బరిపూర్ణములుగఁ
జేరియున్నను జిద్రూపుఁ జేరినట్టి
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

5

మేను వ్యవహారపరతను మెలఁగుచున్న
స్త్రీజనంబులమధ్యను తిరుగుచున్న
వపువునం దభిమానంబు వదలినట్టి
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

6

గంధమాల్యాంబరంబుల గాత్రమునకు
సంతతంబును బూజలు జరుగుచున్న
పూలపాన్పున దేహంబు పొరలుచున్నఁ
జిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

7

ఇంద్రభోగంబులం బోలు నీప్సితముల
నెన్నిచేకూర్చి కూర్మితో నిత్తునన్నఁ
జిత్స రూపంబునందునఁ జేరినట్టి
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

8

అనయము ప్రియాప్రియంబులు తనువునందు
దగులమొందిన బుద్ధికిఁ దగులుగాని
చిత్సుఖంబగు నాఁ కింకఁ జెందవనుచు
జిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

9

గాలి యెండయు వానయు గాత్రమునకు
గాసి గలిగించుచున్నను గాసి యనక
గాత్రమును నన్యుగాత్రంబు కరణిఁ జూచి
చిత్త మేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

10

పెంటకుప్పలయందును బెరడులందు
బూరిగుడిసెల యందును బొలములందు
మేను దొరలుచున్న నమ్మేని మఱచి
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

11

కఠిన శిలలందు సెలయేళ్ల గట్టులందు
శైలగహ్వరములను బే వాలయముల
మేను చీకాకుపడి సంభ్రమించుచున్న
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

12

కట్ట జీర్ణాంశుకంబైన గలుగకున్న
గుడువ నన్నంబు తనకుఁ జేకూరకున్న
చీడ లెన్నెన్ని తనువునఁ బెరుగుచున్న
జిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

13

మృత్యుదేవత చనుదెంచి యెదుటనిలిచి
తనకు హానినిగూర్పంగఁ దలంచుచున్న
చిత్తునేనై తి ననిచిత్తుఁ జేరినట్టి
జిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

14

వపువు మిత్రులయం దరివర్గమందు
నాత్మవిదులం దవిద్యావృతాత్ములందుఁ
దిగుగుచును బహుక్రీడలఁ దేలుచున్న
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

15

బుద్ధివృత్తుల ననిశంబుఁ బూర్ణముగను
బోధమాత్రస్వరూపమై పొదలుచున్న
చిత్తు నేనై తినని చిత్తుఁ జేరినట్టి
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

16

మాన మవమాన మనియెడు మాటలేదు
సుఖము దుఃఖము ననియెడి చూడ్కీలేదు
నిరతిశయమైన సుఖమున నిలిచినట్టి
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

17

ముక్తకంచుకమం దను తక్తిలేని
విషధరముఁబోలి మమకార విరహితమగు
తనువు నందికఁ దమకంబు తగదటంచుఁ
జిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

18

ఇన్నిజన్మంబులకు హేతువేది యనినఁ
దనువునందలి తమకమేయని సతంబుఁ
దలఁచి యీనాఁడు మేల్కొని తత్త్వమరసి
చిత్తమేగదు చిన్మయు చెంతవిడిచి.

19

తప్రజ్ఞ ప్రకరణము సమాప్తము
శ్రీరామకృష్ణ సోదరుడగు శ్రీనివాసునిచే రచియింపఁబడినది
ఓం తత్సత్

శ్రీ రామాయనమః

ద్వంద్వతీత స్థితి ప్రకరణము

నిరతిశయమైన ప్రీతికి నిలయమైన
నిత్యసుఖరూపమందట్టె నిలిచెబుద్ధి
దుఃఖరహిత తింబొంది తుష్టిఁ జెంది
యున్నవాడ నిజ తిం గన్న నేను.

1

నిర్వికల్ప స్వరూపంబు నిర్మలంబు
చిత్తవృత్తి విహీనంబు చిన్మయంబు
నైన నాయందు నే నిల్చి హాయిగాను
నున్నవాడ నిజ తిం గన్న నేను.

2

తల్లిదండ్రులు తనయులకొ తలఁపులఁగె
జననమరణంబులను భ్రమల్ సమసిపోయె
జింతఁ దొలఁగిన మనమున సంతసమున
నున్నవాడ నిజ తిం గన్న నేను.

3

అహము మొదలుగ తనువుతో నంతమైన
జడము నేగాను గనఁగ నజడమె యగుదు
ననుచు జడముల నభిమాన మట్టె విడిచి
యున్నవాడ నిజ తిం గన్న నేను.

4

ఈవియం దిసుమంతైన నిచ్చలేదు
పుచ్చుకొననై నఁ గోరిక పుట్ట దెపుడు
ఇచ్చునెడఁ బుచ్చుకొనునెడ నిచ్చలేక
యున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

5

మౌననియమమునం దుండ మనసు లేదు
వాగ్మినై యుండవలెనను వాంఛ లేదు
మౌనినై వాగ్మినై యుంట మౌని యెపుడు
నున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

6

చేయఁదగు కార్యమిదియని చేయఁబూస
విడువఁ దగినదియని మరి విడువఁబూసఁ
జేయుటయు మానుటయు నను చేష్టలుడిగి
యున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

7

పలుకవలె సత్యమంచు నేఁ బలుకఁబోను
విడువవలె నన్యతంబని విడువఁబోను
సూన్యతాసూన్యతంబులఁ జూడకెపుడు
నున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

8

భోగముల నొందవలెనని పొందఁబోను
విడువవలె భోగములనంచు విడువఁబోను
పొందుటయు మానుటయు నను పూన్కి లేక
యున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

9

ధనము గూర్చంగవలెనంచుఁ దలఁపఁబోను
విడువవలె నంచు మరి దాని విడువఁ బోను
ధనము గూర్చంగ విడువంగఁ దలఁపు లేక
యున్నవాఁడ నిజస్థితిం గన్న నేను.

10

ఆత్మయందట్టె శోక మోహముల మోపి
గాసిపడు మూఁఁడుఁ డజ్ఞాన కలితుఁడగుచు
చిత్తధర్మంబు లని వాని చింత లేక
యున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

11

తత్త్వబోధామృతముఁద్రావి తన్మయతను
చిత్తము లయింపదానై సతత్త్వమందె
తనకు సన్యము గలదను తలఁపు లేక
యున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

12

పుట్టగోచిత కఠవయ్యుఁ బొంద వ్యథను
చీనిచీనాంబరములచేఁ జెంద ముదము
మంచిచెడ్డలఁ బరికించు మనసు లేక
యున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

13

కఠినశిలలందు శయనించి గాసిఁబొందఁ
బూవునెఱ్ఱఁ బదుండియుఁ బొరయ సుఖము
కఠినమని మెత్తఁదనమని కనని తిని
నున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

14

ఓం

నద్గురుభ్యోన

భ్యా నమః

కం॥ హృదయాంతర్గతు డగుణును
హృతయ తమేంబెడల నడిపి
బొడవింపజేయు రఘుకులు
పడయుగళం బెంతు జ్ఞాన వ

కం॥ శ్రుత్యర్థమెల్ల పతమా
ద్వైతంబుని కారికలను తత్త్వ
హితమతి వివరించిన యా
మతిమంతుని గొడపాదు ము

కం॥ గోవింద హృజ్యపాదుని
భావింబి మనంబులోన కరం
నేవింతు శంకరార్యుని
భావంబున నాత్మబుద్ధి ప్రభవ

కం॥ హస్తామలకాదులను ప్ర
శస్తులునౌ బ్రహ్మవిదుల స
న్యస్తుల శంకరశిషు ల
న్యస్తరజ స్తముల విసప్ర

ఓం

నద్గురుభ్యోనమః :

భ్యా న ము

హృదయాంతర్గతు డగుశును

హృతయ తమంబెడల నడిపి యెడత విపేకం

బొడవింపజేయు రఘుకులు

పడయుగళం బెంతు జ్ఞాన వహ్నిర గుల్ఫున్ 1

శ్రుత్యర్థమెల్ల పశమా

ద్వైతంబని కారికలను తత్త్వంబెల్లన్

హితమతి వివరించిన యా

మతిమంతుని గొడపాదు మదినర్చింతున్ 2

గోవింద హృజ్యపాదుని

భావించి మనంబులోన కరయోగీంద్రున్

నేమింతు శంకరార్యుని

భావంబున నాత్మబుద్ధి శ్రుభవింపంగన్ 3

హస్తామలకాదులను ప్రా

శస్త్రులుచొ బ్రహ్మవిదులు సత్వజ్ఞుల స

న్యస్తల శంకరశిషు ల

న్యస్తరజ స్తముల విసమత గొలుతున్ 4

ఓం

శ్రీ రామాయనమ్

సద్గురుభ్యోనమః

ప ర మార్థ ద త్త న ము

తే॥ గీ॥ నేతినేత్యాది వాక్యముల్ - నేతినేతి
యంచు కల్పితములనిషే - ధించి దేని
కల్పితముగాని దని కట్ట - కడకుఁ దెల్చె
నట్టి ప్రత్యక్షస్వరూప చి - దాత్మ నేను॥

తే॥ గీ॥ తత్త్వమస్యాది వాక్య తా - త్పర్యమైన
బ్రహ్మచైతన్య మెయ్యది - ప్రత్యగాత్మ
యని యహంశబ్ధ లక్షిత - మై తనస్సు
నదియె నేనాదు కా నహ - మాదికము॥

2

తే॥ గీ॥ అహమహమటంచు స్ఫూర్తియౌ - నహమునందు
జ్ఞేయబాగంబు విడువ - నజ్ఞేయమైన
నమే యాత్మయంచు సు - జ్ఞానమతిని
రసినాయంత నేనుందు సహముబాసి ॥

3

తే॥ గీ॥ జ్ఞాతజ్ఞేయంబుగామిచే - జ్ఞాప్తిరూపు
డైన యాత్మకు జ్ఞేయంబు - లైన తనువు
లన్యమై యుండ నవియెట్లు - లాత్మయగును
తవునులనిగాను వానికి ద్రష్టనగుదు॥

4

వ త మార్త ద ర్శన ము

తే॥ గీ॥ జ్ఞేయభాగంబు జ్ఞాతకు జెప్పరాదు
జ్ఞేయధర్మంబు లాత్మకు జెప్పరాదు
గాన, యిచ్చాప్రయత్న దుఃఖములు సుఖము
జ్ఞానమును, నాకులేవు ని స్సంశయంబు ॥

5

తే॥ గీ॥ మూడవర్ణల యందున మొనసియున్న
నాకనము భాశినింటని యట్లు నేను
జాగ్రవాదుల నంటమి జ్ఞానులెల్ల
నన్ననంగు వటించు నె న్నంగ గలరు ।

6

తే॥ గీ॥ ధీ వికారంబులొండ నే నేవికార
ములను దొండక బు తో, గలియకెప్పుడు
శాసిలుచు బుద్ధికిని ను భాసమగుచు
భునముగానుండ నే నిర్వి కారి నగుదు ।

7

తే॥ గీ॥ నన్ను నెరుగరు యిమ్మాళ నరులు భరణి
వారి బుద్ధులకును నేనె ప్రభుడ నగుదు
నిత్యసుఖరూపుడను నేను నిర బండ
నేనె బ్రహ్మంబు నాయందె ను నుందు ॥

8

తే॥ గీ॥ నాకు తారణమునులేదు నామరూప
జగము నాయందు విలసిల్లు జగమునకును
నేనె తారణమగుదును నిశ్చయంబు
బ్రహ్మకల్దంబుచేత నే వరలుచుందు ॥

9

ప ర మార్థ ద ర్శన ము

- తే॥ గీ॥ ఈకనంబడు నానాత్వ మెల్లజూడ
బ్రహ్మమందున మాయచే ప్రభవమొందె
నా స్తిసర్వంబు నరయంగ నాస్తి నాస్తి
యంచు శ్రుతులును బల్కువే యార్తిచీర॥ 10
- తే॥ గీ॥ శ్రుతుల బరికించి చూడంగ శ్రుతముగాదె
బ్రహ్మమందున మాయచే భవమటంచు
యుక్తిసరయంగ నదియును యుక్తమయ్యె
సత్యమెట్లగు బరికింప జగమిదెల్ల॥ 11
- తే॥ గీ॥ సత్తుహేతువుయైన యసత్తులేద
సత్తుహేతువునైనట్టి సత్తులేద
సత్తుహేతువుయైన యసత్తులేద
సత్తుహేతువుగాగల సత్తులేదు॥ 12
- తే॥ గీ॥ ఎటుల తర్కించి చూచిన నిట్టులగుచు
కార్యకారణ నియమంబు కానబడమి
పుట్టుకయటన్న నది వట్టిబూటకందె
లేదుపరమార్థదృష్టిని లేదుభవము॥ 13
- తే॥ గీ॥ జాతిగలదని వాదించ జాలునెడల
జాతికిని కారణంబును చాటవలదె ?
కారణములేక కలుగునె కార్యమరయ
కార్యకారణములు యుండ గలవె యొకట॥ 14

ప ర మార్థ ద త్త న ము

తే॥ గీ॥ హేతువెయ్యదియని ముందు యెంచబడెనొ
అదియె ఫలమయి తదుపతి నమర్చుచుండె
ఫలము నటువలె హేతువై బతగుచుండ
హేతుఫలముల కాది యహేతుకంబు ॥

15

తే॥ గీ॥ హేతుఫలముల నిర్ణయం బెరుగరామి
జాతిలేదని వేతె యెంచంగవలెనె
హేతుఫలములు సత్యంబు లె యటన్న
హేతుఫలముల నిర్ణయం తేలలేదు ॥

16

తే॥ గీ॥ ఈజగంబున దోచునీ హేతుఫలము
లిట్టివి యటంచు జెప్పంగ నెరుగరామి
మాయచేతనె సృష్టి సం భవ మటంచు
నిజమెఱింగిన యాత్మ్యుల నిర్ణయంబు ॥

17

తే॥ గీ॥ స్వయముగానైన నితరంబు వల్లనైన
నెట్టివస్తువు యైనను నెట్టులైన
జననమందగు నటుల య సత్తు సత్తు
తలప సదసత్తు పుట్టుక తగనివగును ॥

తే॥ గీ॥ పుట్టుకయె సంభవింపమి నెట్టులైన
జీవులకు పుట్టువుల్ మరి జెప్పరాదు
జీవులందరు నజులౌట జీవులకును
కారణంబును నరయంగ గానరాదు ॥

ప ర మార్థ దర్శనము

తే॥ గీ॥ చిత్తమును పుట్టితేదు యీ చిత్తదృశ్య
ములును పుట్టుటయేలేదు పూర్ణమైన
బ్రహ్మమొక్కటె యేకమై వరలుచుండ
గన నవిద్యనె యివియొల్ల గలుగుచుండు ॥ 20

తే॥ గీ॥ క్రష్ణయును ద్రష్టచిత్తంబు దాని దృశ్య
వ మెల్ల నవిద్యచే బ్రజ్వరిల్లు
వానికిని జూడ పరమార్థ భవము లేదు
స్వత్నుమును భోలియుండు నీ జాగరంబు॥ 21

తే॥ గీ॥ పొన్నుపై కాయమొక్కటి బవ్వకింప
నన్యకాయంబు స్వప్నమం దలరూ గాదె?
కలనుదోచెడి కాయంబు వరణిజూడ
చిత్తకల్పితమేయని చెప్పవలయు ॥ 22

తే॥ గీ॥ తనర గగనంబునందున తరలినట్లు
తనదు నాశిత నెవ్వడో తరిగినట్లు
బ్రహ్మభావంబు తానెట్లొ బడసినట్లు
చూడ కల నవి మెల్లఱవ మాన్యతములె ॥ 23

॥ గీ॥ గనగ సూక్ష్మంబునై నట్టి కాయమధ్య
భాగ మందున జూడమే పలువిధములు
స్వప్నమందున దోచెడి వస్త్రసమితి
సత్యమేయన్న నివియెట్లు సత్యములగు ॥ 24

ప ర మార్థ ద త్త న ము

తే॥ గీ॥ కాయమధ్యంబు నందున గలుగరాని
వస్తువర్గంబు జూడమే స్వప్నమందు
నివియు సత్యములేయన్న నెటులనుండు
నరమసూక్ష్మంబు నైన యిట్టాగమందు ॥ 25

తే॥ గీ॥ స్వప్నమునదోచు నీ దృశ్య వర్గమెల్ల
చిత్తకల్పనయే యని చెప వలయు
తేదు పరమార్థముగ స్థితి దుభవము
చిత్తమే దృశ్యవర్గమై జెలగుచుండు ॥ 26

తే॥ గీ॥ ద్ర- చిత్తంబు దృశ్యంబు తగునె చెపుమ
స్యములటంచు బలుకంగ స్వప్నమందు
నటులె జాగరమందున నొశుగాదె ?
స్వప్నమును భాలియుండు నీ జాగరంబు ॥ 27

తే॥ గీ॥ చిత్తమూ చలింప ద్రష్టయు జెలగుచుండు
చిత్తము చలింప దోకునీ చితద శ్య
మెపుడు చిత్తంబు దృశ్యంబు బులెదష్ట
దోచుచుండునొ సంస్మృతి దోచునపుడె ॥ 28

తే॥ గీ॥ ద్రష్టృ దర్శన దృశ్యబే దంబిదెల్ల
స్పందితంబైన చిత్తంబు వలన గలుగు
స్పందితముగాని చిత్తంబు నందులేవు
ద్రష్టయును దృశ్యమును మఱి దర్శనంబు ॥ 29

ప ర మా ద త్త న ము

తే॥ గీ॥

సుప్తియందున చిత్తంబు చూడబడమి
ద్వైతమటలేదు కలదు యద్వైత మందు
స్వప్నజాగరములయందు వరలుచిత్త
మందువల్లనె ద్వైతంబు అచటదోచు ॥

30

తే॥ గీ॥

గ్రాహ్యగ్రాహక రూపమై గానుపించు
నట్టి యీద్వైత మిబుల జూ పట్టుపెల్లి
స్పందితంబైన చిత్తంబు వల్లనగుట
చిత్తకల్పిత మిదియని చెప్పవలయు ।

31

తే॥ గీ॥

ఆత్మయందున కల్పిత మైనయట్టి
చిత్తమున కల్పితంబయ్యె చిత్రజగము
ఆత్మమాత్రంబుగాదోష నఖిలజగము
చిత్తమునులేదు చిత్తస్య స్థియును లేదు ॥

32

తే॥ గీ॥

చిత్తమున ద్వైతభావంబు జేరినంత
చిత్తము చలించి కల్పన జేయుచుండు
చిత్తమున ద్వైతభావంబు జేరదేని
చిత్తమునులేదు చిత్తస్య స్థియునులేదు ॥

33

తే॥ గీ॥

ఘటము మృత్తికయందున గలిగినట్లు
బ్రహ్మమందున విశ్వంబు ప్రళవమయ్యె
ఘటము మృద్ధిన్నముగాలేని కరణజగము
బ్రహ్మభిన్నంబుగాలేదు బ్రహ్మమెయగు ॥

34

వ ర మా ర్థ ద ర్శ న ము

తే॥ గీ॥ అదియందున సంత్యంబు నందులేక
మధ్యగలయ జగమిది మిథ్యగాదె
మృణ్మయ ఘటంబు నందున మ త్తికట్లు
సత్యమగు బ్రహ్మమొక్కటే జ మునందు ॥ 35

తే॥ గీ॥ రజ్జుసర్పంబు నందున రజ్జువల్లు
శు క్తిరొప్పంబునందున శు క్తిపోల్కి
విశ్వమున బ్రహ్మమొక్కటే శాశ్వతంబు
వితథమగు బ్రహ్మభిన్నమౌ విశ్వమెల్ల । 36

తే॥ గీ॥ రజ్జుసర్పంబు భ్రాంతిచే రాజిలునటు
బ్రహ్మమున దోచు విశ్వంబు భ్రాంతిచేత
భ్రమనివ ర్తింప రజ్జురూ పంబు మాడ్కి
బ్రహ్మమేదోచు దొరగు ప్రపంచబుద్ధి ॥

తే॥ గీ॥ చూచునది చూడబడునది చూపు యనెడి
మూడుసుంగూడ యీ బ్రహ్మమొక్కటెగాని
బ్రహ్మమునకంటె భిన్నమౌ వస్తువొండు
సత్యముగలేదు యిది శ్రుతిసమ్మతంబు ॥ 38

తే॥ గీ॥ స్వప్నమందున స్వప్నంబు సత్యమయు
మెలకువకు పిమ్మటను నది మిథ్యగాదె
అటు లవిద్యావినిద్రున కకిలజగము
సత్యమయ్యును నెరుక నసత్యమె యగు ॥ 39

వ ర మా ర్థ ద త్త శ ము

తే॥ గీ॥ వెలుగు దోపంగ శీకటి విరిసిట్లున
విద్యచేత నవిద్య తా విరిసిపోవ
స్వప్నవస్తువు పోలిక నర్వజగము
మిథ్యగా దోచుచుండు ప్ర బుద్ధునకును ॥ 40

తే॥ గీ॥ స్వప్నమయుడగు టీవుండు జననమొందు
మరణమును బొందు నటులె జా గరితుడైన
టీవుడును పుట్టువునుబొందు చావునొందు
సంతియేగాని పరమార్థ మందుగాను । 41

తే॥ గీ॥ బుద్ధజాలికవిద్యచే నైనటీవు
దెటులజన్మించి మృతినొందు నటులటీవు
లందఱును జన్మమృత్యువుల్ బొందుచుండు
రంతియేగాని పరమార్థ మందుగాదు ॥ 42

తే॥ గీ॥ వాస్తవిక దృష్టి జూడనే వస్తువైన
పుట్టదెన్నందు నటువలె గిరిదేవుడు
బంధమోక్షంబు లనునవి ట్టిత్రమలు
అవి యవిద్యనశించిన యంతదొలగు ॥ 43

తే॥ గీ॥ విను మనాదియయైన య విద్యచేత
నిద్రితుండైన టీవుండు నిద్రనుండి
యెప్పుడు మేల్కొను నాతండు నప్పుడెటుగు
నజము నగుతమునైనవి దాత్మనంచు ॥ 44

ప ర మా ర్థ వ ర్ణ న ము

తే। గీ। స్వప్ననిత్రలులేని సుషుప్తిలేని
నిత్యపరిపూర్ణ ప్రత్యక్కు నేనటన్న
జాధమయదృష్టి గలుగు ప్రబుద్ధునకును
ద్రష్టృదర్శన దృశ్య భేదములు లేవు ॥ 45

తే। గీ। అదాయం బేక మమృతంబు నజమునైన
బ్రహ్మమే నేను చిత్స్వరూపంబు నేను
నిత్యనిరుఃఖుడను నేను నిర్మలుండ
నంచు అంగంగ కేవలు దౌనతండు॥ 46

తే। గీ। వృట్టుకయునులేదు పోలయుకయునులేదు
మోక్షకామి లేడు ముక్తిలేదు
సాధకుండులేడు సాధనయును లేదు
సత్యమిదెయ్యె శ్రుతికి సమ్మతంబు ॥ 47

తే। గీ। సర్వమును నాత్మగాజూచు జ్ఞానిదృష్టి
కఖిలమును మిథ్యగా దోచు నాత్మయొకటె
క్రింద మీదను సందుల గొందులందు
నిండి సర్వత్ర వెలుగొందుచుండు నెపుడు ॥ 48

తే। గీ। చూడబడునది చూచెడి వాడనియెడి
భేదభావంబు యెవనికి విశ్వమందు
తోచ దాతందె నిత్యని ర్దుఃఖుడతడు
మోహశోక భయంబుల బొందడెపుడు ॥ 49

ప ర మార్థ ద ర్శ న ము

తే। గీ। సర్వమును బ్రహ్మమేయను జ్ఞానదృష్టి
గల్గువానికి యుత్కాంతి గలుగ దతడు
క్షయము నొందంగ ప్రారబ్ధ మాత్రమాత్ర
దగుచు వెల్లుచు కేవల దగుచు నిల్చు ॥ 50

తే। గీ। ఇదియె పరమార్థ దర్శనం బిదెరహస్య
మిదె యవిద్యా వినిద్రున కెఱుక పడని
భోధమయ దృష్టి దీని ప్రబుద్ధుడొకడె
పొంతనేర్చును యిదియె ప్ర బుద్ధమతము ॥ 51

। గీ। శ్రీనివాసుండు హితమతి జెప్పినట్టి
తత్త్వమిది యౌపనిషదంబు త్యక్త చిత్త
దోషులు పరింప దగినది దొడ్డదైన
బుద్ధిగల మోక్షకామియే బొందు దీని ॥ 52

ప ర మార్థ ద ర్శ న ము. స మాప్త ము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు

శ్రీరామ కృష్ణ సోదర శ్రీనివాస ప్రణీతము

50

51

52

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

పహ జన్మ

నా హృదయం

వలస
నీ సహా

సంశయ
సనుభవ

ఓమ్

శ్రీరామాయనమః

ధ్యానపంచకము

ధరణిజాపతే భువనభూపతే

త్వమసిశృత్పతే హృదయభైవమే

౧

ఓ నీతారమణా! జగత్ప భూ! హృదయపరిపాలకా!
నా హృదయ ప్రకాశమే నీస్వరూపమై యున్నది.

త్వత్ప వేశతో హృత్తమోఽగలత్

సహజభై వతే లసతిమేహృది

౨

ఓ నీతారమణా! నీవు నా హృదయమును ప్రవేశించుట
వలన హృదయమందలి అజ్ఞానమనెడి చీకటినిశించినది.
నీ సహజప్రకాశమే నాహృదయమునఁ బ్రకాశించుచున్నది.

కరుణయాహితే విగతసంశయ

స్త్వనుభవామిభో విమలచిత్సుఖం

3

ఓ స్వామీ! నీకరుణచేత (నాస్వరూపమునుగూర్చిన)
సంశయము పోగొట్టుఁబడిన వాఁడనై పరిశు మగు చిత్సుఖము
ననుభవించు చున్నాను.

నిఘ్నపతేహ్నాది స్ఫురతిభై వమే

సదహామోర్భిదా సంవిదాఽగలత్.

౪

ఈ నిఘ్నపతేహ్నాది స్ఫురతిభై! హృదయమందిస్పృడు నాయొక్క
(నిఘ్న) కూడా మే స్ఫురించుచున్నది. జ్ఞానముచేత నేననుదానికిని
(స్ఫురతిభై) సత్త్వచ్యూతమునకును భేదము జారిపోయినది.

సామిహ్నాదిశ్చైత స్త్వంకృపామయ

స్వహజసంస్థితౌ ఘటయఘ్నాన్తాం

౫

(ఈ సామిహ్నాది!) కృపామయుఁడవైన నీవు నా హృదయ
సామిహ్నమొక్కడవై (అర్భునుగూర్చిన) సహజ నిష్ఠయందు
నాకు మోహాన్విత్యమును గలుగజేయుము

స్థితినియంకృతౌ భవభయాపహా

శ్రీనివాసనామ్నా ముముక్షుణా

౬

సామిహ్నభయమును పోగొట్టున దగు ఈ స్తోత్రము
శ్రీనివాసమును ముముక్షువుచేతఁ జేయఁబడినది.

భ్యాసపంచకము

సమాప్తము.

స హ జ ని ష్ఠా

ద ద్భృతాకుత	తాను లేకున్నదా
స్వయమసన్యది	ద్రష్టయెట్లగును?
స్వస్వరూపవిత్	తా నెన్న దనరూపు
స్వ తో భ వేత్ ౧	దా స్వ యెడగును ౧

శ్రోత్రానీంద్రియ వ్యవహారములును వాగాదుల
కి యలును మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారములను అంతఃకరణ
చతుష్టయ వ్యవహారములును ప్రాణాదుల చేష్టలును
సుషుప్త్యవస్థా సంబంధములగు సుఖత్వజడత్వాదులును తనకు
తెలియఁబడుచున్నవిగదా! తాను చూచువాఁడు కానియెడల
ఈ సర్వవ్యవహారములును తన కెట్లు తెలియును?

తాను లేనియెడల చూచుటమాత్ర మెట్లు సంభవిం
చును? కావున ఆత్మలేదనువారి వాదము నిరాధారమైనది.

ద్రష్టయగు తనయొక్క స్వరూపమేదియని విచారించి
తెలిసికొనిన వాఁడు తనయందే నిలకడ గలవాఁడగు
చున్నాఁడు.

ద' స్తృతాఽఽత్మనో	తనువుకు ద స్తయై
యదితనోఃప్రథక్	తానున్న యెడల
తనుగతజ్వరా	తనుతాపమెన్నఁడు
న్నాను సంజ్వరేత్ ౨	తనకుండబోదు ౨

తెలియఁబడుదానికంటె తెలియువాఁడు వేఱను వివేక
జ్ఞానముచేత తెలిసికొనువాఁడగు తాను తెలియఁబడునదగు
శరీరముతో కలియక (అనగా తెలియఁబడునదగు శరీరమున
కంటె తెలిసికొనువాఁడగు తాను వేఱను నిశ్చయజ్ఞాన
ముతో) తనశరీరము నన్యని శరీరమును వలె వేరుగ
గుర్తించుచున్న యెడల శరీరసంబంధములగు తాపములు
తన్ను తనిపఁజేయఁజాలవు.

మనన అగమోఽ	మనసుకు ద స్తయై
నాగమోన్వయం	మరువక యున్న
పశ్యతోమనః	మనసు చలించదు
స్వస్థతా వ్రతేత్ ౩	తనతావు నుండి ౩.

మనస్సు, మనస్సుయొక్క వ్యవహారములు తనకు
తెలియఁబడుచున్నందున, తానుమనస్సును దాని వ్యవహా
రములను గూర్చువాఁడేగాని, మనసుగాని మనోవ్యవహార
ములతో సంబంధము గలవాఁడుగాని కాదని నిశ్చయించు

కొని తన సహజద ష్ట త్వమును మరువక మనస్సుతోగాని
మనోవ్యవహారములతో గాని కలియక వేరుగ నిలచి,
మనస్సుయొక్క రాకపోకలను నిలుకడతో గుర్తించుచున్న
యెడల అది తనంతనే నెమ్మతికొందును.

అహమ ఆగమం

నేనను వృత్తిని

పశ్యతస్త్వయం

నిష్ఠతో నరయ

స్వస్థలేహ్యహం

నేననునదియె స్వ

పతతిచద్రువం॥ ర

స్థానమునబడు॥ ర

(వ్యవహార కాలములయందు సైతము మనస్సుతో
కలియక, విలక్షణముగనుండి మనోవ్యవహారములకు ద్రష్టయై
యుండఁగల నిలుకడ సిగించిన పిమ్మట నేనను వృత్తికి ద్రష్టయై
నిలచి, దానితో కలియక వేరుగ నున్నవాడై ఆయహం
వృత్తిని నిలుకడతో గుర్తించు చున్నయెడల అదియు తన
స్థానమందే పడిపోవును.

స్వస్యవిస్మృతే

మరపును నిద్రను

స్తమసఆవృతేః

మరువక యున్న

ద్రష్టతాఽస్తిచే

రమైన నిలుకడ

దృవతీసం తిః॥ గ

జేకురు నిజము॥ గ

మనస్సునకును నేనను వృత్తికిని ద్రష్టత్వము నభ్య
సించుకాలమున నేనుద్రష్టననెడి జ్ఞానమును మరచుటగాని

అట్టి సమయమున తన్నావ
నిద్రకును ద్రష్టయై నిలచి వానిని నిలు
నశించి మంచి

ద్రష్టతబుట్టు నా

సానము వెదుక

స్వ లంబున గల్గు

సం తి దనకు॥ ౬

సం తి దనకు॥ ౬

సం తి దనకు॥ ౬

సం తి దనకు॥ ౬

సం తి దనకు॥ ౬

నిద్రకును ద్రష్టయై నిలచి వానిని నిలు
నశించి మంచి
ద్రష్టతబుట్టు నా
సానము వెదుక
స్వ లంబున గల్గు
సం తి దనకు॥ ౬

స్వ తిగని యుచ్చ

సం తియందు

స్వ తంబడసిన

బనిలేనివాడు॥ ౭

బనిలేనివాడు॥ ౭

బనిలేనివాడు॥ ౭

బనిలేనివాడు॥ ౭

బనిలేనివాడు॥ ౭

ద్రష్టయగు తాను ద్రష్టనని వ్యవహరించెడి అంతః
కరణవృత్తిగాక, ఆయంతఃకరణవృత్తికి ద్రష్టృత్వము ననుగ్ర
హించిన దృశ్యరూపాత్మ యని నిశ్చయించి గొప్పనిలు
కడతో అంద విశ్రమించి యున్నవానికి అంతకన్న చేయఁ
దగినది మరేమియునులేదు.

స్వ లేస్వయం
తిష్ఠతోమునేః
సంస్మతేర్భయం
నహికదాచన॥ ౮

స్వ లంబున నున్న
సన్నాని కెపుడు
సంస్మతిర్భయము; లే
శంబైన లేదు॥ ౮

భేదమును భావించుటచే నుత్కాంతియు తన్మూల
మున మరల దేహధారణమును గలుగుచున్నది. స్వస్వరూప
మందు భేదభావనారహితమగు మానముతో విశ్రమించి
యున్నవానికి ఒకప్పుడును జననమరణ భయములేదు.

సహజసం తే
రయమహాక్రమః
శ్రీనివాసనా
మాప్రచోదితః॥ ౯

సహజసం తికి నీ
సాధనక్రమము
మహి శ్రీనివాసుఁడు
మహితమారయనె॥ ౯

స్వస్వరూపమును గూర్చిన సహజనిఃసభ్యసించుట
యందు ఈపద్ధతి చాలమంచిది ఇది శ్రీనాథునిచేత చెప్పఁ
బడినది.

కం॥ ఆచార్య పీఠమెక్కిన
 యాచార్యుల విశ్వగురుల శాస్త్రజ్ఞుల నే
 నాచార్య సాంప్రదాయుతి
 ప్రాచీనుల నేటిగురుల-ప్రస్తుతి సేతున్।

5

కం॥ పరవిద్యను నేర్పిన మ
 ద్గురువర్యుని రామకృ - గుణనిధిని సహా
 తరుని పదాబ్జంబుల నె
 నిరతము ధ్యానింతుమది పు-నీతము గాగన్॥

6

ధ్యానము సమాప్తము

అ వె | స్వానుభవవిధంబు చక్కగా వివరించి
జ్ఞాన దార్ద్యతకుప్ర ధానశైవ
వాస్తవికపుదృష్టి వరలుట శైవ నేడు
పలుకువాడ శ్రుతుల తలపు తీరు ||

ఏమని వచింతు నా తి నెవఁడెఱుంగు
నిరతిశయ నిత్యసుఖమున నిలిచి మాన
సేంద్రియాతీత సహజాత్మ వృత్తిని గొని
యున్నవాఁడ నిజ తిం గన్న నేను.

15

స్వానుభవపథంబు సచ్చిష్యసేవ్యంబు
సద్గురూపదేశ సంగ్రహంబు
శ్రీనివాస హృదయసీమ సంజనితంబు
బోధసారమిది ప్రబుద్ధగీత.

16

ద్వంద్వాతీత తి ప్రకరణము
సమాప్తము
శ్రీరామకృష్ణ సోదరుఁడగు శ్రీనివాసునిచే
రచియింపఁబడినది.

ఓం తత్సత్
ప్రబుద్ధగీత సమాప్తము.

15

16

నిద్రవచ్చుటగాని సంభవించును. అట్టిసమయమున తన్నావ
రించిన మరపునకును నిద్రకును ద్రష్టయై నిలచి వానిని నిలు
కడతో గుర్తించుచున్నయెడల అవిరెండును నశించి మంచి
నిలుకడ సిద్ధించును.

ద్రష్టతాకుతోఁ

స్తీతిచిన్వతః

స్వేపదే తి

ర్భవతిచార్కనః॥ ౬

ద్రష్టతబుట్టు నా

నము వెదుక

స్వ లంబున గల్గు

సం తి దనకు॥ ౬

మనస్సునకును అహంవృత్తికిని నిద్రకును, మరపున
కును ద్రష్టత్వము సాధించిన మీదట) నేను ద్రష్టనని వ్యవ
హరించెడి దృశ్యమగు సంతఃకరణవృత్తికి ద్రష్టయై యా
యంతఃకరణవృత్తికిద్రష్టత్వమును ప్రసాదించిన దృశ్యరహిత
దృక్స్వరూపా యుండుచో తెక్కడయని మరపునకును
నిద్రవను లోసుగాని సహజద్రష్టత్వముచేత సస్వేషించిన
యెడల మనస్సు, అహంవృత్తి, మరపు, నిద్ర, లేని సహజ
దృక్స్వరూపాత్మకయందు విశ్రమించుచున్నాడు.

కృత్యమస్తి కిం

స్వప్నతేర్విదః

స్వోచ్చసంగ్ తౌ

స్వప్నతాంవిదా॥ ౭

స్వ తిగని యుచ్చ

సం తియందు

స్వ తంబడసిన

బనిలేనివాడు॥ ౭

ద్రష్టయగు తాను ద్రష్టనని వ్యవహరించెడి అంతః
కరణవృత్తిగాక, ఆయంతఃకరణవృత్తికి ద్రష్టృత్వము ననుగ్ర
హించిన దృక్స్వరూపాత్మ యని నిశ్చయించి గొప్పనిలు
కడతో అందే విశ్రమించి యున్నవానికి అంతకన్న చేయఁ
దగినది మరేమియునులేదు.

స్వ తేస్వయం
తిష్ఠతోమునేః
సంస్మతేర్భయం
నహికదాచన॥ ౮

స్వ లంబున నున్న
సన్నాని కెపుడు
సంస్మతిర్భయము; లే
శంబైన లేదు॥ ౮

భేదమును భావించుటచే నుత్క్రాంతియు తన్నూల
మున మరల దేహధారణమును గలుగుచున్నది. స్వస్వరూప
మందు భేదభావనారహితమగు మౌనముతో విశ్రమించి
యున్నవానికి ఒకప్పుడును జననమరణ భయములేదు.

సహజసం తే
రయమహాక్రమః
శ్రీనివాసనా
హ్నాప్రచోదితః॥ ౯

సహజసం తికి నీ
సాధనక్రమము
మహి శ్రీనివాసుంఁ
మహితమార్గ మనె॥ ౯

స్వస్వరూపమును గూర్చిన సహజనిష్ఠ నభ్యసించుట
యందు ఈపద్ధతి చాలమంచిది ఇది శ్రీనివాసునిచేత చెప్పఁ
బడినది.

స్వ చేతసం నమ్రచేష్టితం
సోదరంవిదం నౌమితంగురుం॥

సహజనిష్ఠా సమాప్తా
శ్రీరామకృష్ణస్య సోదరేణ
శ్రీనివాసేన విరచితా.

ఓం తత్సత్.

శ్లో॥ పంశేతు పొన్నలూర్ నామ్ని, సంభవాశ్రీమతాంగృహే
రమణాఖ్యస్యయాపత్నీ వివేకవిభవస్యచ॥ ౧

శ్లో॥ కొంఢూరువంశవారాశే రమృతాంశోశ్చయస్యచ
మాతాచ వేంకయాఖ్యస్య సౌహార్ద హృదయాన్వితా॥

శ్లో॥ యుక్తాయుక్త వివేకజ్ఞా పృథ్వీదారగుణశోభితా
ఆస్తిక్యభావసంయుక్తా వరాసుందరమాంబికా॥ 3

శ్లో॥ లఘుగ్రంథమిమంకర్తుం ముద్రణం స్వయమేవ సా
ద్రవ్యం ప్రాదాన్నపృష్టాఽపి బ్రహ్మర్పణమనీషయా॥ ౪

ఓం తత్సత్.

శ్రీనివాస
శ్రీరామకృష్ణ
సహజనిష్ఠా

14
 11
 16
 123

కాంగ్రహే

0

య్యచ

హున్విత్తా॥

॥ 3

వసా

పయ॥ ర

123 ప్రభుల